

NGÀY NAY

NĂM THỨ TƯ — SỐ 155, GIÁ 0110

THỨ BÂY, 1er AVRIL 1939

— Chúng ta cứ vào xem hát, bác Xá à. Tôi nay Tây diễn thì
chắc mình không phải lèo vé, vì họ được thành phò cho diễn
không, không phải trả tiền rạp như các hội thiện Annam.

Lưỡng Nghi Bổ Thận

(Một thứ thuốc bổ thận : kiên tinh, cố khí hay nhất xứ này)

Ở thế kỷ thứ 20 này, về phần nam giới, trong số 100 người thì có đến 90 người có các bệnh ở Thận. Hoặc bởi « lụy bẩm tiền thiêng bẩm túc », hoặc bởi chiều lòng dục quá độ, hay không hiểu cách vệ sinh mà thành bệnh :

BẠI THẬN — Mờ mắt, ủ tai, rát đầu, rụng tóc, đau lưng, buồn mòn chân tay, tiêu tiện vàng... Chỉ dùng 1, 2 hộp thuốc « Lưỡng nghi bổ thận » số 20 của Lê huỵ Phách, khỏi hết các bệnh, người khỏe mạnh hơn lên, tốt cho đường sinh dục.

MỘNG TINH — Nằm ngủ tưởng như mình giao hợp với đàn bà mà linh khí xuất ra, bởi thận yếu không cõi được tinh khí, dùng 3 hộp thuốc « Lưỡng nghi bổ thận » số 20 bổ thận, cõi khí, khỏi hẳn bệnh mộng tinh.

ĐI TINH — Không cứ lúc nào mà tưởng đến tình dục thì tinh khí đều tiết ra, bởi tâm hỏa đa nhiệt mà sinh bệnh. Dùng « Lưỡng nghi bổ thận » số 20 kèm với Chuyên Trị Bổ Tâm số 23, bồi bồ tám, thận, kiên tinh, cõi khí, khỏi hẳn bệnh đi tinh.

HOẠT TINH — Khi giao hợp tinh khí mau xuất quá, bởi ngũ tạng đều yếu mà tinh tạng lại yếu hơn cả. dùng « Lưỡng nghi bổ thận », được kiên tinh, tăng sức khỏe, khỏi bệnh hoạt tinh, chắc chắn như vậy.

TINH KHÍ BẤT SẠ NHẬP TỬ CUNG — Tình khi ra rì rì không

Thuốc Lậu, Giang Mai Lê huỵ Phách hay nhất — Khỏi tuyệt nọc

Cứ nói đến Lê-Huy-Phách thì người ta nhớ ngay đến một nhà thuốc có nhiều môn thuốc lậu, giang-mai đại-tai. Lậu giang-mai bắt cứ mới lâu, nặng nhẹ, dùng thuốc Lê-Huy-Phách đều mau khỏi cả !

LẬU MỚI MẮC : Bệnh Lậu mới mắc tức buốt, dài rất, cường dương đau, ra mủ (có khi dài ra máu, nỗi hạch nứa)... Dùng thuốc Lậu số 70, trăm người khỏi cả trăm, khỏi rất mau chóng. Giá 1p60.

LẬU KINH NIÊN : Hang ngày ra mủ, tiêu tiện trong dục bất thường, hoặc những người phải đi phải lại 2, 3, lần... dùng « Lậu Mủ » số 19, khỏi hẳn bệnh Lậu kinh niên. Giá 1p50

GIANG MAI : Lở loét qui đầu, mọc mào gà, hoa khẽ, nỗi hạch, lên

Nhà thuốc **LÊ HUY PHACH** N° 19 Boulevard Gia-long — Hanoi, Tonkin

TỔNG PHÁT HÀNH :

M. TÔN THẤT XÚNG
119, Rue Gia-Long — Hue, ANNAM

Khắp các tỉnh Bắc, Trung, Nam, Ai-Lac,

BAZAR XUÂN NGA
181, Bd de la Somme — Saigon, COCHINCHINE
Cao-mén đều có đại-lý thuốc Lê-huỵ-Phách

CIGARETTES JOB IMPORTÉES D'ALGER
SOCIÉTÉ JOB ALGER

CIGARETTES JOB SURINAME

Giá đỏ (HAYANE) 0,12

Giá xanh 0,06

TUYỀN BUÔN TẠI XỨ AN - DÉ - RI

Chỉ bò ra 0⁸30 mua một vé

Tombola "Anh Sang"

sẽ có hy vọng trúng

MỘT TÒA NHÀ GẠCH

Ở Hanoi, do hai kiến-trúc sư Luyện, Tiếp nghỉ kiều, đóng giá non 3000 đồng, có sân vườn và các đồ đạc cần dùng.
và những lots có giá trị sau này:

1 xe nhà — 2 xe đạp đàn ông — 2 xe đạp đàn bà — 1 bộ salon — 1 bàn giấy — 1 tranh sơn của Lương
xuân Nhị — 1 tranh sơn của Tô ngọc Vân — 1 dĩnh đồng — 5 bộ đồ trẻ — 10 đồng hồ — 5 bút máy, v. v...

VÉ CÓ BÁN TẠI ĐOÀN SỞ ANH SÁNG, CÁC HIỆU BUÔN LỚN, VÀ CÁC CÔNG TƯ SỞ

(Ở tỉnh xa xin gửi ngân phiếu cho « Đoàn Anh Sang » 28 Richaud — Hanoi)

Văn đề cản lao ở Đông-dương

CÁC ÔNG CAI

NÓI về vấn đề cản lao ở Đông-dương, ta không thể quên bàn đến một chế độ riêng cho dân lao động annam, chế độ cai.

Vì có gì mà chỗ nào có thuyền là có cai? Người thường bảo rằng nguyên nhân ở sự «ngôn ngữ bất đồng» giữa người chủ thầu pháp và thuyền người nam. Vì không hiểu nhau nên ở Á Đông cũng như ở Phi Châu, hai bên cần phải có người thông ngôn, làm môi giới; những người môi giới ấy, là bọn cai vậy. Người ta còn có thể bảo rằng bên Đông-dương chưa có số sinh tử giá thú phân minh, mà thuyền thường là người từ xứ đến, nên ông chủ thầu không biết từng người thuyền, dành ý lại vào một người môi giới, người cai.

Dẫu sao, hiện giờ vấn đề « cai » đã trở nên một vấn đề gay go, vì cái chế độ « cai » đã sinh ra rất nhiều những tệ.

Tuy nói chung là cai, mà công việc mỗi lúc mỗi khác, trách nhiệm của người cai cũng theo công việc mà thay đổi.

Thường thường thì người cai nhận làm một việc gì nhất định, thí dụ xây tường nhà cho người chủ thầu, mướn thuyền lấy để làm và nhận của chủ thầu một ít tiền đưa trước, rồi đến lúc làm xong tính ra là bao nhiêu công thuyền, và công của chính mình, lấy ở chủ thầu. Người cai ấy người ta thường gọi là cai thầu. Ta nên nhớ rằng cai thầu có khi là một người chủ thầu nhỏ nữa, thí dụ như lúc cai nhận làm một việc gì định giá trước là bao nhiêu, rồi thi cai tìm thuyền, mua vật dụng, và đến lúc xong việc đòi tiền chủ thầu đã định giá, lỗ lãi bao nhiêu về phần mình.

Nhưng có khi cai chỉ là người đứng lên di bộ thuyền cho chủ để lấy tiền công, có khi cai là người làm công chủ sai đi coi sóc công việc của thuyền. Hai thứ cai này không có trách nhiệm riêng, bao giờ cũng chỉ là người thay

mặt chủ mà thôi.

Nhưng dấu là cai thầu, hay là cai thay mặt chủ di bộ thuyền hay trông coi công việc của thuyền, bọn « cai » phẫn đồng — ta có thể nói là hầu hết — đều nghĩ đến lợi riêng của họ. Mà lợi riêng của họ là thế nào? Tìm cách lấy thật nhiều tiền của chủ và tìm cách ăn bớt tiền công của thuyền, có thể thôi.

Cai thầu thì hay tính tiền công của thuyền rất hạ, tuy họ tính số tiền công ấy với chủ rất cao; như thế họ không khó nhọc gì mà được hời. Thường bọn cai thầu lại vay trước tiền của chủ, rồi đem tiêu di, không lấy đâu mà trả tiền công thuyền nữa; thuyền, lúc ấy thực là khốn cực, vì quay lại đòi cai, thì cai không có tiền, mà đòi chủ, thì chủ có thể nói là đã trả cai rồi. Có lẽ vì thầu rõ tinh cảnh ấy nên đạo sắc lệnh năm 1936 mới có một vài điều lệ nói riêng về chế độ « cai ». Theo sắc lệnh ấy, nếu những thuyền làm cho cai thầu làm việc ngay ở xưởng thuyền của chủ thầu, thì đến lúc cai thầu không có tiền trả lương thuyền, họ có quyền đòi thẳng chủ thầu; lúc ấy chủ thầu phải trả, dù đã đưa tiền cho cai dù cả rồi cũng vậy, chủ thầu chỉ còn có quyền đòi lại tiền đã đưa cho cai, nhưng đó lại là một chuyện khác.

Muốn che đỡ thuyền hơn nữa, một đạo nghị định của ông toàn-quyền còn bắt các cai khai rõ tên tuổi của thuyền làm cho mình, làm sổ sách phân minh về số tiền công trả cho thuyền, và lại còn phải trả tiền công cho thuyền trước mặt chủ hay người thay mặt cho chủ nữa. Tuy nhiên, ta thường thấy cai, vì dốt nát hay vì muốn che đậm sự thực, làm những quyền sở nhoắc, luộm thuộm đến nỗi không còn ai hiểu đầu cuối ra sao nữa!

Còn bọn cai bộ thuyền, thì họ tắc tách cũng rất nhiều. Thường là lúc về làng bộ thì nói một tắc đến trời, tả nơi làm ăn như một cảnh bồng

lai, khiến dân quê bùi tai theo họ. Thế rồi, cũng chẳng cần họ ốm yếu hay khỏe mạnh, cai cứ đếm cho đủ số đất đến chỗ làm, cho vay thế lấy lãi nặng, ăn béo sênh những số tiền để nuôi thuyền và tiền tàu bè đưa thuyền đến xuôi. Chính phủ cũng biết thế, nên ông toàn-quyền Đông-Dương có ra một đạo nghị định nói rõ về nghề làm cai bộ thuyền, để tìm cách phạt bọn cai vô lương tâm. Muốn làm cai bộ thuyền cần phải khai rõ lý lịch và được chủ cho ủy quyền phân minh; nếu trong lúc làm việc xảy ra việc gian giảo thì không được làm nghề ấy nữa.

Bọn cai coi sóc công việc của thuyền — phần đông lại chính là bọn cai đã mờ họ ấy — thì họ hay dọa nạt hay đánh đập, ức hiếp thuyền để cho thuyền sợ họ và mỗi tháng phải trích ở số lương ít ỏi của họ ra một số tiền làm quà cho « cai » như là tiền của dân đem lễ quanh vây. Nhất là khi nào cai, như ở một vài mỏ than chẳng hạn, có quyền hạn rất lớn, vì chính cai mỏ một số thuyền, rồi đứng cai quản công việc của bọn thuyền ấy, có khi lại thu tiền của chủ để trả cho thuyền, xuất tiền ra cho thuyền vay hay thối nợ cho thuyền ăn nữa. Mỗi một việc có thể sinh ra một nhũng tệ được: thối nợ thì có thể tinh dắt; hoặc chủ cho gạo thì béo sênh vào đấy; cho vay thì tính lãi rất nặng, cứ nhu thế, chẳng mấy lúc mà cai trả tiền giàu có, chỉ có thuyền đã khóc lại càng thêm khóc mà thôi.

Đối với chế độ « cai » kia, cảm tưởng của khách hàng quan rất là chán nản. Bởi chế độ ấy hẳn là thượng sách, và muốn cho dân đầm chế độ ấy tiêu diệt, thì không còn gì hơn là tìm cách dạy cho thuyền ngày một hiền hiết hơn, cho họ lập nghiệp đoàn để họ có thể tự bênh vực lấy quyền lợi của họ, và tìm cách làm cho chủ biết rõ thuyền, không cần đến người môi giới nữa.

Hoàng Đạo

NHÀ XUẤT BẢN ĐỜI NAY HANOI
HOÀNG ĐẠO

Trúoc Vành Móng ngựa

« Những bức họa khôi hài và ý nhị về tất cả các hạng người đi qua vành móng ngựa trong Tòa Án »

0\$35

THẠCH LAM

Nắng trong Vườn

0\$35

THẠCH LAM

Gió đầu mùa

Tập truyện ngắn đầu tiên của tác giả

0\$35

BA CUỐN SÁCH HAY CỦA ĐỜI NAY

Việc tuần lè

Tình hình Âu châu — Miền Memel, đất của Đức bị hòa ước Versailles xé cho Lithuania, nay đã trở về Đức.

Ở Ý, trái với các báo trước đây sôi nổi đòi Djibouti, Suez, Tunisie, Corse, v. v., của Pháp, ông Mussolini đã tuyên bố chỉ yêu cầu được hưởng thêm nhiều quyền lợi ở các nơi đó.

Ở Tây Ban Nha, Madrid đã xin hàng chính phủ Burgos. Quân Franco đã kéo vào thành. Chính phủ Mijaya đã chạy đi Valencia, còn đại tá Casado đã rời khỏi Madrid, không biết đi đâu.

Ở Ethiopie dân bản xứ vẫn không chịu hợp tác với Ý, nỗi lòng chống cự. Ý chỉ cai trị được ở mấy tỉnh thành lớn còn các nơi khác vẫn bị thủ dân nhiễu loạn.

Trung Nhật chiến tranh — Hiện đang đánh nhau lớn ở Giang Tây. Theo tin Nhật thì Nam xuong là kinh thành Giang Tây đã mất. — Chính phủ Trung Khánh sẽ rời khỏi Trung Khánh vào một chỗ cách Trung Khánh 100 cây số. — Nhật đã xây pháo đài ở đảo Hải-nam. — Viên Tông trưởng bộ Tài chính của chính phủ Nam-kinh vừa bị ám sát.

Nga tuyên bố nếu Nhật dùng vũ lực để bảo hộ các khu đánh cá thì sẽ có Nga — Nhật chiến tranh. Nga đã xây pháo đài ở Trung-cao-Phong, còn Nhật đã tập trung 60 vạn quân ở Mân-chau để đối phó với Nga.

Bỏ luật phát vặng — Từ nay các tội nhân bị kết án khò sai chung thân sẽ bị giam trong các ngục tối chứ không bị phát vặng. Tuy thế những kẻ bị phát lưu theo đạo luật năm 1885 vẫn theo chế độ cũ.

Ngăn ngừa nạn cho thuê nhà đất — Nay mai sẽ có nghị định nói rõ phương pháp ngăn ngừa việc tăng giá cho thuê nhà và việc đuổi các người thuê nhà một cách không chính đáng.

Sắp hết nạn khan hàn — Từ tháng Mai sắp tới, mỗi tháng Đông-dương sẽ nhận được của Chính phủ Pháp gửi sang 1 triệu bạc tiền kẽm một hàn.

Phụ cấp khu vực — Chính phủ dự định đặt thành phố Hà-nội vào khu vực thứ nhất; nay sẽ có các công chức ở Hà-nội sẽ được hưởng thêm phụ cấp (tham lá 20đ, thư ký 15đ, và tùy phái 10đ, phụ cấp).

Sẽ có một quy tắc cho tiệm nhảy và nhà hát cờ drape — Phòng thanh tra lao động Bắc kỳ đã thảo một dự án đặt một quy tắc chung cho các tiệm nhảy và nhà hát cờ drape, có những khoản chính như sau đây: cách ăn ở, cao sô tay (divret), ban học nghề, món tiền cho vay, cách trả phai, không được chứa khách ngủ đêm, v. v.

(Xem tiếp trang 21)

Câu Chuyện Hằng Tuần

T IẾC không thể đăng trên bức thư trả lời của ông Trần-bá-Vinh vào nguyên chỗ này được, vì nó dài quá « năm trang đánh máy đặc », vậy xin tóm tắt dưới đây :

Theo dự án của chính phủ thi thuế tem thư cân nặng 20 grammes tăng từ 0p06 lên 0p08. Nhưng tất cả 9 hội viên, trong đó có nhiên có ông Trần-bá-Vinh đều phản đối hăng hái lắm. Đại khái ông nói: « Hiện giờ là thời kỳ chính phủ khuyến khích việc phổ thông giáo dục bình dân, mà tăng thuế tem là thất sách v.v... »

Vì thế dự án của chính phủ bị bác.

Chánh phủ bàn xin theo ông Chatot đặt thêm một hạng thư từ 10 grammes rở xuồng, trả 0p06, còn nặng từ trên 10 grammes đến 20 grammes trả 0p09. Dự án này lại bị bác: Ông Tissot và cả bốn ông hội viên ta, trong đó có nhiên có ông Trần-bá-Vinh, phản đối. Ông Trần-bá-Vinh còn xin đặt thư tem 0p.04, nhưng bị chính phủ bác lại.

Lần thứ ba chánh phủ, sau khi đã so sánh thư tem bên Pháp và bên Đông-dương, lại xin hội đồng bỏ phiếu tán thành dự án đánh thuế 0p.09 nhưng thư nặng quá 10 grammes. Lần này thi ông Trần-bá-Vinh bỏ phiếu ưng thuận cùng với năm ông hội viên Pháp, sau khi đã cân thư và đã thấy một nửa tờ giấy khô to 20 x 30 cộng với một chiếc phong bì vàng mỏng có bán ở các hiệu sách không nặng quá 10 grammes.

Tóm lại cái ý chính trong bức thư dài của ông Trần-bá-Vinh không trái ngược một tí nào với những ý chính trong câu chuyện hằng tuần của tôi. (N. N. số 153).

Có khác một chút, là ông Vinh bảo ông rất thương dân nghèo, và không có tình theo hua đề mưu danh hão.

Còn điều ông đã cùng với năm ông hội viên Pháp bỏ phiếu ưng thuận tăng thuế tem thì tiếc rằng tôi không thể cải chính vào đây được, xin ông Vinh cung lượng biết cho.

Ông Trần-bá-Vinh không nói tôi cải chính rằng ông là một loán pháp gia kiêm kinh tế gia. Nhưng tôi tự bắt buộc phải làm việc ấy và tuyên bố: « Ông Trần-bá-Vinh rất là một toán pháp gia kiêm kinh tế gia. »

Vì ông Trần-bá-Vinh đã néa ra một bài như thế này :

Theo dự án thứ nhất thi 100 cái thư, ngân sách lợi được :
 $0p.02 \times 100 = 2p.00$.

Nhưng theo dự án mà một ông đã ưng thuận thi trong 100 cái thư có 80 cái dán tem 0p.06 và chỉ 20 cái dán tem 0p.08 (hai con số 80 và 20, ông Vinh xin đọc giả (1) cứ xét số thư của mình thường gửi thi sẽ thấy ngay). Vậy ngân sách lợi có $0p.03 \times 20 = 0p.60$ thôi.

Ông Vinh chỉ quên nhangs có cái tính giản dị nhất là nếu để nguyễn như cũ ($0p.06 \times 100$) thi ngân sách không thiệt đồng nào mà dân nghèo cũng không thiệt hơn trước một xu nào.

Sau hêt, ông Trần-bá-Vinh là mò phỏng vấn tôi câu này: « Khi họp hội đồng, nhà báo không được phép đến dự thính, thế mà không biết báo Ngày Nag nghe ai thuật lại... »

Điều đó thuộc về bí mật nhà nghề, nên không thể chiêu long ông Vinh được. Nhà viết báo Trần-bá-Vinh chắc cũng hiểu lâm.

Khái-Hung

Đòi hoạt động!!

Các ngài doanh thương, kỹ nghệ gia, muốn tiêu thụ hàng hóa sang xứ Lào xin giao dịch với :

« Tam-dân công-thương xã »

VIỆT-HÓA

31, Route Sinh Tử — Hanoi

VIỆT-HÓA

En face du marché Vientiane

Tiện lợi, nhanh chóng

THÀNH PHỐ HANOI

THÀNH phố Hanoi đến buôn cười. Có ngoài 14 vạn người Annam với độ chừng 9 ngàn người tây, mà động cái gì cũng thấy tây là tây.

Thí dụ như nhà Hát lớn. Hết người Annam dùng đến nhà hát của thành phố để diễn kịch hay diễn cải lương, dù là để lấy tiền hay là để giúp một hội thiện, nhà Quốc lý cũng lấy tiền ráo. Họ viện ra cúng lâm:

— Ông muốn khuyến khích nghệ sĩ Annam? Ông muốn làm việc thiện? Tốt lắm, đáng khen lắm. Nhưng Thành phố phải chịu tiền điện này, tiền bảo hiểm này, tiền nghỉ cách ngăn ngừa và chữa cháy này, một trăm thứ bà rǎn. Vậy ông không nên để cho Thành phố chịu thiệt.

Kết quả: ông phải trả cho Thành phố một ít tiền.

Nhưng nếu ông là một gánh hát tây, như gánh hát Gil Roland, thì khác hẳn. Một trăm thứ bà rǎn kia, Thành phố xin vui lòng mà chịu, lại còn tống tiền cho ông ít nhiều tiền lò phi là khác.

Có người bảo vì thế nên người ta gọi nhà hát lớn là nhà Hát tây. Phieu một nỗi, làm nó lên, lại có tiền người Annam.

Lại thí dụ như Hội đồng Thành phố biến giờ.

Mười hai ông đại biểu tây trước mặt bốn ông hội viên Annam, các ông Thăng, Chiều, Lạc, Cường.

Nói thế chưa thật đúng, phải nói là 13 ông hội viên tây, trước mặt 3 ông hội viên Annam. Vì ông Chiều, ông Bùi tướng Chiều, đã xin và đã được vào làng tây. Người ta không hiểu làm sao ông này đã hóa tây, lại còn nồng nặc đổi thay mặt

người Annam. Có lẽ vì ông nghĩ Tây, Nam cũng thế cả..., về bồn phân.

Thành thử ra, nhà Hát lớn đã gọi là nhà Hát tây, thi Hội đồng Thành phố, đúng lý ra cũng nên gọi là Hội đồng tây mới phải.

Và Thành phố Hanoi cũng nên gọi là Thành phố tây nốt cho yên chayen.

Tuy nhiên, dân Annam vẫn có cái thủ đóng thuế như thường.

NGÀY NAY với LỄ NAM GIAO, VẬN ĐỘNG HỘI ĐÔNG DƯƠNG và HỘI CHỢ HUẾ

Nhân dịp lễ Nam-Giao, Vận-động-hội Đông-dương và Hội-chợ Huế, Ngày Nay sẽ cử bạn Phạm Văn Bính di xem xét đề viết bài tường thuật.

— May làm trò gì
thể thằng kia?

— Thưa bà, con
«liếc» để cho dao
nó sác q!

XE TAY

Thành phố Hanoi thiếu tiền, người ta nghĩ đến một số người có công làm tiền cho thành phố, các phu xe kéo. Hội đồng thành phố bằng lòng, và ông Đề, lý định cho chạy thêm 200 chiếc xe kéo nữa. Tin ấy bay ra, có tới gần 600 người đệ đơn xin làm chủ xe.

Hai con số ấy làm hiện nhiên một điều mà nhiều người đã tin là xác thực: nghề làm chủ xe là một nghề béo bở. Năm ngoái, năm kia, ông hội viên thành phố Chantemerle đã làm một tờ trình nói: về nghề cho thuê xe kéo và kết luận rằng chỉ trong vòng một năm là chủ xe lấy lại vốn mà còn được lời gấp đôi số tiền vốn đã bỏ ra nữa.

Mà lờ lải ấy đốn mát nhất. Vì nó ở mồ hôi nhẽ nhại của phu xe mà ra. Trong khi phu xe khổ cực dưới nắng cháy xém da hay trong mưa tầm tã, ăn uống kham khổ để làm mồi cho bệnh ho lao, thì bọn chủ xe nhờ đó mà ngồi không hút xì ga

thơm. Nếu có hàng lao động nào đáng thương nhất, đáng che trời nhất, át là hàng phu xe.

Thế mà họ không được che trời, bị phô măc vào tay bón cai xe hổng hách với bọn chủ xe ngồi tiền không biết mùi tanh.

Muốn cho sự bóc lột phu xe đỡ chút đỉnh, chúng tôi đã có lần yêu cầu thành phố 1.) bắt buộc các chủ xe không được cho thuê xe quá một giá nhất định, 2.) bỏ hẳn ca, xe 3.) miễn thuế thân cho phu xe.

Những điều chúng tôi yêu cầu ấy đến bây giờ vẫn còn là những điều cần phải làm.

Hoàng-Đạo

Ông dừng có bắt nạt nhà quê.., người ta mua 1 xu được nhangs năm cái tem mà tôi đưa năm xu ông chỉ đưa có mỗi 1 cái.

BI LÀM XÂU

Bi làm xâu, ai cũng biết là dấu vết đáng khinh của thời đại phong kiến. Ai cũng biết là một thê tài của chế độ nô lệ, một cái nhục cho nhân loại.

Áy thế mà nó còn sót lại ở đất Đông Dương. Tôi không muốn nói đến những công việc nhỏ trong

Lai ra ứng cử hội viên thành phố Hanoi, ngày 9 vril, ba hội viên từ chúc: Bùi Ngọc Ái, Phạm Hữu-Chương và Phan Thanh.

ĐIỂM BÁO

THẬT, cái tát, tẩm và khuất khúc của một hạng người không biết đâu là bờ bến. Bài điểm báo « den tôi » của tôi đăng ký trước được cái bắn hạnh không làm hài lòng các nhà văn tài hoa của Lầu Thuyết Thủ Năm. Và dã là một dịp để cho họ bắn cái tát đập den tôi và ghen ghét của họ ra.

Vụ lôi thôi về cravate xảy ở một hiệu tạp hóa Đảo giữa ông chủ hiệu ấy và ông Nguyễn trưởng Lân, họa sĩ, đã là một việc cũ. Và việc lợi dụng sự trùng tần đó để vu cáo ông Nguyễn trưởng Lân, ở Ngày Nay, cũng là một việc mà chúng ta đã thấy rồi. (Xem vụ Ngày Nay — Tân Việt Nam trước ban thăm phán định dự của báo giới). Nhưng tưởng còn hạng người lại vẫn lợi dụng việc đó để thỏa mãn lòng ghen ghét riêng thì quả là một sự không ai ngờ tới.

Nhưng với hạng người đó, không có hành vi gì khiến cho chúng ta lấy làm lạ. Và bởi thế, bài đánh chính dưới đây không phải để trả lời các nhà viết báo giá trị bên T. T. T. Năm, nhưng chính để các bạn đọc nào mà sự ngay thẳng có thể bị người ta lường gạt.

Thiện Sĩ

Đối với nhiều bạn còn có thể hiểu lầm, tôi đánh chính rằng ông Nguyễn trưởng Lân, họa sĩ, cựu sinh viên trường Cao đẳng Mỹ thuật, chỉ là người trùng tên, trùng họ với tôi.

Còn đối với tất cả những kẻ lợi dụng một cách bất chính sự trùng tên đó, tôi xin nhường cho ông Nguyễn trưởng Lân họa sĩ, trả lời. (Vì chính tôi không biết xảy ra thực hư thế nào).

Nguồn-tưởng-Lân, viết báo

Ai muốn học Esperanto.

Chiều theo tờ thông-tư ngày 11 Octobre 1938 của ông tổng-trưởng bộ Quốc-gia giáo-duc bên Pháp, hội « Đông-ương truyền bá Esperanto » đã mở bài lớp học trong hai trường tư-thục ở Hanoi : trường Thăng-Long và trường nữ-học Hoài-Đức.

Lớp học trường Thăng-Long khai giảng từ 11 Mars 1939. Lớp học ở trường Hoài-Đức khai giảng từ 25 Mars 1939. Cả hai lớp đều do ông N. V. Nhàn, tổng thư-ý hội B. T. B. E. trông nom.

Sau giờ chiều thứ năm 6 Avril, tại hội-quán Trí-Trí, hội B. D. T. B. E. lại mở một lớp học nữa.

Học học là 4 tháng ; mỗi tuần lễ học một kỳ, từ sáu giờ đến bảy giờ rưỡi chiều thứ năm.

Ai muốn theo học chỉ phải đóng một đồng (1p.00) tiền vào hội, và có một quyển « Esperanto Manuel » của Chavet de Wanier.

Xin kíp đến biên tóm và đóng tiền tại nhà phó-thủ-quy bản-hội : M. Nguyễn Xuân Mỹ, 68 Rue du Coton.

Út ra, muốn học bằng cách gửi thư, muốn học bằng cách gửi thư, viết thư cho : M. Nguyễn Văn Nhàn 37 Rue Lava-ru Hanoi. M. B. D. T. B. E. lai-kho

L. T. — Này bác Xã, bác có bắt được cái thư tôi gửi cho bác không ?

X. X. — Tôi thư bác viết đòi nợ tôi đề xin m.tết ấy à ?

L. T. — Phải !

X. X. — Thế thì tôi không bắt được

— Đ. CHINH

QUÁN TRỌNG THANH NIÊN

VỚI SỰ DU LỊCH

« Quán trọ thanh niên » rất ích lợi cho các bạn thanh niên muốn du lịch. Chúng tôi mong sự thành lập các quán trọ chóng thực hiện, và vui lòng đăng bài dưới đây của ông Văn-Đạo.

N. N.

MONG mỗi lần trong những cuộc du ngoạn một nguồn vui trong trẻo, để là sự ưa lo hằng phút hàng ngày của thanh niên. Ước vọng ấy hết sức chính đáng, rất tự nhiên của tuổi trẻ là độ tuổi ham biết những cảnh trời xa lạ.

Không thể kẽ hết những ích lợi cho tinh thần ẻo lả của thanh niên hiện tại của những cuộc du ngoạn thắng cảnh, — cũng không thể kẽ hết những điều kiện cần thiết trong sự phát triển về phần thân thể của thanh niên đã sẵn có trong những cuộc du ngoạn ấy.

Những điều đó ai ai cũng biết, song chưa thấy ai nghĩ đến phương pháp thực hiện. Cũng đã có nhiều nơi tổ chức những cuộc du ngoạn bằng xe dap, nhưng chỉ thu hẹp lại trong một số người ; và đó chỉ là những cuộc lô chúc lốn kém nhiều quá, lai le le, rời rạc, không đều đặn. Bởi thế cho nên không thành được những cuộc du ngoạn lớn lao, không có những quán trọ sạch sẽ để họ sống chàng một bầu không khí ấm cúng và thân mật.

Bây giờ cần phải nghĩ đến công cuộc hành động để thực hiện sự

mong ước chung của thanh niên là lập một lô chúc quán-trọ-thanh-niên, gây nên những cuộc du-ngoạn, rẻ tiền, và sẽ dùng những quán trọ thanh-lịch, thanh-lập ở dọc đường, cạnh những nơi thăng-canh, làm chỗ trú cho những thanh-niên du-lịch. Ở đây, có những phòng sách giải-trí, những phòng ngủ sạch-sé và khoang dâng. Ở đây những bạn du lịch sẽ được sống trong một bầu không khí bằng-hữu thân-ái. Như vậy những bạn du-lịch ít tiền khỏi phải tiêu lốn trong những khách-san mà vẫn được thưởng thức cảnh vật thiên-nhiên.

Vui vẻ, thân ái, rẻ tiền, đó là câu châm-ngôn mà Quán-tho-thanh-niên sẽ thực hiện trong phạm-vi du-lịch. Chúng tôi tha thiết mong lời hướng ứng sốt sắng của các bạn thanh niên toàn xí Đông-Dương

Văn-Đạo

Các bạn thanh niên

Chúng tôi là một nhóm thanh niên đang hoạt động để thành lập một hội « Quán trọ thanh niên Đông Dương » (Centre indochinois des Auberges de Jeunesse) Chúng tôi đã gửi lên các nhà cầm quyền bốn điều lệ, và trong lúc chờ đợi được phép, chúng tôi kêu gọi thiêt tha sức giúp đỡ của các bạn thanh niên nhiệt thành, vì muốn thực hiện một công cuộc tốt đẹp như thế, chúng tôi cần có sự hợp tác của mọi người. Các bạn hãy giúp đỡ chúng tôi, ủng hộ chúng tôi, và cùng chúng tôi làm việc.

Thay mặt cho một nhóm thanh niên

Hoàng-gia-Linh

Các bạn cần hỏi ban điều gì, xin đến phố Henri d'Orléans, số nhà 48, hỏi ban Hoàng-gia Linh.

Cung dịch văn

Tủ sách « Âu-tây tu-tưởng » mà Ông Nguyễn-văn-Vinh chủ trương hồi trước, bây giờ lại thuộc quyền Ông Nguyễn-Giang. Ông này cũng hoạt động lắm. Từ khi Ông chủ trương, Ông đã dìci và xuất bản nhiều tác phẩm của các danh văn Âu-Mỹ. Chúng ta còn nhớ: Mạc biêt, của Thach-sĩ-B'a, Hảm Liệt, cũng của Ông Thạch đó, Áng-đô-Mác của Ra-xin, vv, và chắc Ông còn dịch nhiều tác phẩm có những tên đại khái như thế nữa.

Người thường thức trước nhất những tác phẩm dịch ấy, eօ nhiêu, là Ông Nguyễn-Giang. Rồi đến các nhà báo mà Ông Giang gửi tặng. Nhưng bọn này thường chỉ đọc eօ cái bìa. Rồi đến công chúng, ai muốn đọc thì bỏ tiền ra mua.

Nhưng tôi tưởng ít người đọc lắm, bởi vì họ không hiểu eօ cả. Ông Giang cũng chẳng lấy thế làm phiền lòng, vì chính Ông cũng không có đích cho họ hiểu. Ông thích đích để Ông đọc một mình những lúc ngồi buồn. Và cái thú nhất của Ông là vào hàng sách bỏ tiền mua ngay chinh tác phẩm của mình, đem về giục sách ra đọc, rồi vò đầu kêu lên rằng (ông có tính dâng tri):

— Kẻ nào đã dịch xoàng và không hiểu đến bức này ?

Thế rồi Ông gấp sách quẳng đi. Thật đáng tiếc, bởi vì nếu Ông Giang muốn, tủ sách Âu-tây tu-tưởng có thể trở nên ích lợi vô cùng cho dân ta — Nhưng muốn cho công chúng hiểu và thường thức những tác phẩm dịch ra, Ông cần phải chọn lựa cuốn nào nên dịch trước, và theo một cái chương trình thích hợp hơn.

Nhưng Ông Giang hay còn ích kỷ lắm !

Tin mừng

Hôm 29 Mars, Ông bà Nguyễn Văn Cơ, chủ nhà in Thụy Ký, đã làm lễ thành hôn cho trưởng nữ là cô Nguyễn Thị Xâm, đẹp duyên cùng cậu Lê Thúy Lôi là trưởng nam Ông Lê Minh Kế, thông ngôn tại tòa Thượng Thành Hanoi. Xin có lời mừng hai họ và cô dâu chú rể.

Đến 10 Avril Ông Vũ Công Hộ (Linh Tâm), trưởng nam Ông bà Vũ Công Toản sẽ đẹp duyên với cô Nguyễn Thị Ngọc Loan. Xin có lời mừng tân lang và tân gai nhân.

QUẦN ÁO TRẺ CON VĨNH LONG

53 Rue de la Citadelle
HANOI

BÁN BUÔN

Khắp cõi Đông-Dương. Lúc nào cũng sẵn hàng, gửi đi xa được nhanh chóng. Có giá riêng rẽ lợi cho các nhà buôn.

Foire de Hué du 10 au 23 Avril 1939 (Stand n° 68)

53

BÁN LẺ

Quần áo kiểu mới may sẵn hoặc cắt theo mẫu. Rất tiện cho các trẻ em vui khi đi lễ, đi chơi, đi học.

VĨNH LONG — SPÉCIALITÉ DE VÊTEMENTS POUR ENFANTS — VENTE EN GROS & DÉTAIL

ĐÚA ĂN MÀY

TRUYỀN NGẮN của XUÂN-DÉIU

THÀNG MIÊNG cũng chỉ là một con chó hoang hay một con mèo hoang. Sơn biết thế rõ lắm. Mỗi lần thấy dáng bộ thất thoát không cửa không nhà của một con mèo hay con chó, Sơn lại thương thằng Miêng, đứa em xấu số, bị nhà bỏ và cung bỏ nhà, đi hoang.

Truyện dài lắm, Sơn không dám nhớ lại. Những sự khôn xú-xích với nhau thành một cái vòng luân quẩn, sờ đến khâu này, tức nhiên động đến khâu kia. Chỉ biết rằng bọn chó mèo hoang làm cho Sơn đau đớn: chúng động tới những hình ảnh tồi tàn, thất thường của thằng Miêng, — những kỷ niệm mà Sơn gắng ẩy vào một chỗ vắng vẻ, quên lãng nhất của lòng mình.

Sơn hiểu vì sao có sự liên tưởng ấy. Nhưng Sơn không dám hiểu kỹ: Sơn còn trẻ tuổi quá, Sơn nhát gan, không dám trông một cảnh ngộ éo le.

Sơn cố ý đè mù mờ trong lòng, cho lòng nhẹ bớt. Nhưng có một chuyện...

Năm ấy, Sơn học năm thứ hai ban thành-chung trường Vinh; mười sáu tuổi đầu. Sơn có học bông, được ăn ở trường, trái với thằng Miêng học lớp tư, vẫn ở nhà cha mẹ.

Một chiều thứ năm, Sơn cùng bạn lưu-học-sinh đi dạo, có thầy trụ dã di. Sơn mới tắm trưa xong, đã soi gương rất lâu, chải tóc thực đẹp, với bao nhiêu đón dáng của chàng trai mới lớn lên.

Sơn không có tiền; các bạn khác thì đi giày, mặc quần lụa, áo hàng rất sang trọng. Cậu chỉ mang một đôi guốc; quần của

cậu bằng vải không tốt mấy. Nhưng thợ giặt nhà trường đã là quan rất phẳng; và cậu có được một cái áo xuyễn của người cô may che, cái áo xuyễn Sài-gòn. Ấy thế là Sơn hóa ra xinh đẹp, dáng yêu thêm; cậu đi giục đường, bước hăng, tự ngắm nghĩa minh trong tướng tượng. Cái áo xuyễn Sài-gòn láng mượt, đẹp quá. Cô của Sơn đã may cho hết một chục bạc. Nhờ nó mà những chiều thứ năm, Sơn ra về học trò sang, dẽ nỗi dõi

trèo hái.

Trời muốn chiều. Dưới gốc cây, ở giữa cát vì nhấp nén den, có lăn những viên phàn dê bê và tròn như hạt thuốc tê, một dứa nhỏ, một thằng ăn mày nằm ngủ. Tay nó co lại dưới đầu, làm gối. Chân nó vì lạnh giá nên cũng co lại; mặt nó khuất, vì cả mình nó rút cong như con tôm. Áo quần nó bằng vải den, nhưng cái dơ bẩn lộ trắng hẳn ra cùng những vết mồ hôi khô, thứ mồ hôi người ta gọi « mồ

Sơn lò mò trông, trông kỹ hơn. Chân Sơn động vào cát; thằng nhỏ bỗng thức dậy, ngửa mặt ra nhìn. Thì hời ôi! đó là thằng Miêng!

Bó là thằng Miêng. Thực Sơn không ngờ rằng thằng Miêng lại có thể ngủ ở đó; nếu Sơn ngờ trước, thì Sơn đã nhận ra ngay là nó, chứ không đợi phải nhìn lâu.

Sơn bị mắt bồn, không tin bắn rằng thằng Miêng em Sơn năm đó. Miêng ngửa hẳn cả mình còn chưa tỉnh giấc; mắt nó mờ đờ, ngầu, lẩn bao nhiêu kinh sợ trong màu nứa tinh nứa mè. Hai tròng mắt ngày thường đã ngạc nhiên, bây giờ lại càng thảm - hại như mắt một con vật bị săn riết, cùng đường. Trời ơi, hai con mắt của thằng Miêng, Sơn quên đi mà không được! Cặp mắt lạ quá, thảm quá; thế mà lúc ấy nó vừa dỗ vì ngủ, vừa trắng vì đói, vừa xanh vì sợ, vừa bàng hoàng trông thấy Sơn nên lác đác. Sơn nhớ lại mà khóc mất thôi! Sao bao nhiêu tình éo le lại rủ nhau đứng trong hai con mắt của Miêng, của một thằng nhỏ!

Mắt của Miêng nhem nhuốc. Miêng thì bở môi trên, dề lộ hai cái răng cửa lớn và vàng khè. Một bên mép, nước dãi chảy trong khi ngủ thành đường còng uớt.

Sơn điếc người. Miêng lòm khóm ngồi dậy, hai tay dụi mắt, có vài hột cát nhỏ dính trên lông nhéo. Nó còn ngờ ngợ; nhưng vì sợ anh, người đã thường đánh nó ở nhà, nên đứng dậy. Sơn nắm chéo áo nó, rũ cho cát rớt xuống. Sơn thở dài, giọng nói

người bạn ngượng nghịu không dám lại gần. Anh em cười dùa Sơn, và Sơn cũng cười dùa, vô tâm, sung sướng. Cả đoàn học sinh cùng đi...

Đến bãi biển, gần nhà thương thành phố. Mấy cây tra-lagy lá biếc và dày, dề thông những chùm trái tròn xanh. Hái xuống mà ăn thì ngọt lành biết mấy! Chắc vừa ngọt vừa chua. Sơn lén ngừng lại, trong khi anh em luôn đường đi thẳng. Sơn một mình đến gần cây tra-lagy, sắp

hỏi muối», vì mặn lầm và đọng nứa nước biển.

Thằng nhỏ nằm xay lung ra ngoài đường. Cồ dây ghét. Tóc dài phủ tai, xuống ót, làm thành một cái đuôi nhọn. Tồi tàn, góm ghiếc, hôi hám: một dứa ăn mày. Sơn tự hỏi :

— « Con nhà ai ban ngày đến nằm ngủ giữa nơi đây? »

Khi ấy Sơn còn trẻ lầm, tinh hay thương người hơn bây giờ, nên Sơn hay bằng khen lèn thầm như thế.

MUỐN ĐẸP
các bà, các cô
chỉ nên dùng
SỮA, KEM,
PHẤN, SÁP

BÁN TẠI
các hiệu bảo
chế Tây, các
cửa hàng to
hoặc tại ĐẠI-LÝ
35, RUE RICHAUD
HANOI

Docteur
Cao xuân Cầm
de la Faculté de Paris

CHUYÊN TRỊ :
BỆNH HOA LIÊU và NỘI THƯƠNG
Khám bệnh tại :

152, Henri d'Orléans — Hanoi
(Phố cửa Đông, cạnh Hội Hợp-Thiện)

Sách « Nói chuyện nuôi con » của
bác-sĩ làm có bán tại hiệu Nam-
Ký, phố Bờ-hồ, 17 Francis Garnier,
Hanoi. Giá 10.35 một quyển

TÂN ĐÀ NGUYỄN KHẮC HIẾU

417 Route Bạch-Mai — Hanoi

Tư sang xuân Kỷ-Mão: Véc diễn-giảng Quốc-văn và Hán-văn, đều đổi ra theo cách hàn-thụ (par correspondance).

Mỗi tháng, mỗi việc gửi bài đi 4 kỳ, bằng giấy in hai mặt. Tiền phí định mỗi việc mỗi tháng là 2p.00. Thêm 4 cái tem thư (Op 06) gửi ngoài trước cho.— Riêng các bạn nam, nữ học-sinh, tiền phí bài giảng, xin tính 1p 20.— Sau kỳ gửi thứ hai, ngại nào nhận bài rồi, xin gửi tiền phí về cho, được tiền đổi với ấn-quán, da tạ.

Các ngài ở nước tại Hanoi, muốn hỏi thêm ý nghĩa gì, việc quốc-văn, xin cứ sáng thứ năm; việc Hán-văn, xin cứ chiều thứ bảy, tôi sẵn có tại nhà để thừa tiếp. Ngài nào ở xa, muốn hỏi, xin cứ viết thư.

Ngày thứ năm, 2 Mars 1939: Việc quốc-văn đã ra bài số 1; ngày thứ bảy, 4 Mars, việc Hán-văn đã ra bài số 1. Từ sau, lấy thế làm thường.

Kính Bạch

nhu chết :

— Thế thì thôi...

Sơn không biết cái gì ở trong đầu Sơn. Sơn còn lặng người, chưa cảm xúc được, vì cảm xúc nhiều và mạnh quá. Sơn bước đi, dẫn thẳng Miêng đi theo. Sơn nghẹn ngào hỏi :

— Miêng, mày bỏ nhà đi dã mấy hôm ?

Thằng khốn nạn không nói, cúi gầm đầu xuống. Sao lại bắt nó phải trả lời ? Nó khóc, không dù sao ? Sao còn bắt nó phải xưng tội nó ?

Sơn đã định vào thăm một người bạn đau tay ; Sơn bèn đem Miêng vào nhà thương, ở gần đó. Sơn đè nó đi trước, không cho nó đi sau, sợ nó trốn ; tay Sơn liệu chừng sao cho dễ giờ ra nắm lấy áo nó, nếu nó vùng chạy. Sự mỉa mai ác độc : Sơn mặc quần là, áo xuyễn, đi guốc, đội mũ, ra vẻ học trò ; còn thằng Miêng...

Sơn nói với em, — em của Sơn như thế ư ? — nói những gì, Sơn không nhớ nữa. Nhưng khi vào đến phòng Vệ, người bạn thiết, Sơn bỗng òa ra khóc. Em Sơn như thế đấy ! Ai cũng tưởng là dứa ăn xin ! Năm ngủ trên cát nhớp, nơi đại tiện của những con cùu, con dê ; áo quần gorm ghiếc, bụng đói xóp ve, thân hình gầy gò chẳng đáng một xu nhỏ !

— Miêng ! Miêng ôi...

Sơn gọi thằng Miêng, và bỗng nhiên đánh mạnh vào lưng nó một cái, nghe một tiếng thui / Lòng căm giận của Sơn đã phát ra bằng sự đau đớn của Miêng : thằng nhỏ khóc bật ra, vì nó đau tức nơi chỗ bị đánh. Sơn giận nhả, và giận nó. Vì sao ? Vì sao ? Sơn không cần phải trả lời. Cả một quarks khứ éo le, không thể nói ra được, lại rõ rệt trong trí não. Sơn thương thằng Miêng, nghe chết một đoạn trong ruột. Cậu văng lạy lên một cái, và đã đánh thêm thằng Miêng một cái nữa rồi !

Thằng Miêng khóc, van lạy :

— « Tôi quá ! tôi quá ! anh ôi ! »

Sơn thấy nó đau, càng tức thêm. Sơn tức nó đã xui cho

mình phải đánh nó, bèn tát luôn mấy cái, chuí cả đầu. Thằng Miêng khóc rú lên ; tiếng khóc nó dâng vào lòng Sơn : Sơn cũng khóc theo nó. Một cậu nhóc mười sáu tuổi, một thằng bé mười hai tuổi, hai đứa phải đâu là người lớn để sửa lại một cảnh đời ? Chỉ có nước mắt, và những con quan lòng, ruột gan xoáy lại.

③ Rồi thi Sơn nghe đau nơi lưng, nơi mặt của mình, vì thằng Miêng đau nơi mình nó. Cậu họ

bình tĩnh hơn, van xó, an ủi, cầu khẩn nó, và nhờ Vệ sẽ đưa nó về. Lớn lao gì cho cam ! Học lớp tư mà đã nên thân già bụi.

Cái đồng hồ phòng gác nhà thương bỗng đánh bốn tiếng. Sơn biết mình đã trốn hàng lâu quá, chắc sẽ bị phạt. Sơn vội vàng dặn dò em, dỗ dành nó, xin nó đừng đi hoang nữa ; dẫu sao ở nhà vẫn còn hơn... Sơn dặn Miêng phải tắm rửa và giặt quần áo đi ; còn áo cánh của Sơn, thi Miêng

Phụ huynh học sinh nên biết

Trường THĂNG-LONG (phố Bourret, Hanoi) xin báo cáo đề phụ huynh học sinh biết :

Cũng như ở các trường công, vì muốn cho học trò gắng sức để chóng tân tới, nhà trường định bắt học sinh cuối năm nay và từ năm sắp tới phải thi lên lớp. Thể lệ định như sau này :

1.) Chỉ những học sinh nào có hạnh kiểm tốt và đủ điểm về kỳ thi đệ nhị lạc cả ngày (compositions du 2e semestre) mới được lên lớp khỏi phải thi.

2.) Những học sinh nào không đủ điểm, hết nghỉ hè vào học, phải thi lại. Nếu hội đồng khảo thi xem còn kém thi bắt học lại lớp cũ ; nếu xem kém quá thi bị loại hẳn.

3.) Những học sinh nào hạnh kiểm xấu hay đi học thất thường sẽ bị loại hẳn.

sinh và hai bàn tay dữ tợn vào nhau. Hết nhìn cái hình dạng tội tình của em, cậu khóc não vó cùng và khóc, bởi lính dễ khóc. Thằng Miêng tủi phận, lại càng thút thít hơn.

Sơn cởi áo dài, lấy áo cụt mặc lót trong minh đưa cho em, — chỉ là cái áo ngắn, không có cánh tay — bảo em thay mặc. Áo giặt trong trường, trắng toát, mà quần Miêng và cả mình nó thì đen xạm. Nhưng biết sao ? Sơn không mặc quần dài, nên không có dép nhường cho hắn.

Miêng cuộn cái áo den nặng mồ hôi thành một cục. Sơn đã

sẽ giữ lấy mà mặc. Sơn thở dài một tiếng : không có một xu mà cho em.

— Em ơi, em về nhà ; anh vào trường, em a ! Lời nói nhỏ và nghẹn. Sơn vội đi đến chỗ anh em bạn chơi, cách mấy trăm thước.

Không ai ngờ gì cả. Bọn thiếu niên cười đùa vui sướng. Gió biển mát, tung cái áo xuyễn đẹp của Sơn lên. Một người bạn hỏi Sơn, cho sự ấy là một điều chưa từng thấy :

— Sơn, mày ăn mặc hay thực. Không có áo cánh lót trong, mà lại mặc áo dài. XUÂN DIỆU

Những điều lệ kề trên tuy rằng rất ngặt, song rất có lợi cho học sinh ham học, và hợp với các ý muốn của các phụ huynh học sinh : vắng phụ huynh học sinh có con em theo học tại bản trường xin nên chú ý đến mà khuyến con em cố gắng học tập.

Trường Thăng Long

lai cảo

RUE BOURRET

Téléphonie 885

Muốn được lịch sự, hợp thời,
CHỈ NÊN DÙNG

CHEMISETTES

có dấu hiệu OLYMPIE, MONDAIN, NICE
Áo cắt khéo, khâu kỹ, dùng bền

BÁN BUÔN TẠI HIỆU DỆT

PHUC LAI

87 - 89, Route de Hué
HANOI - TÉL 874

TRẺ!!! ĐẸP!!!

Các Bà ! Các Cô !

Trong ngày nghênh hôn. Trước khi đi dự các cuộc mua, muốn cho nhan sắc được lộng lẫy thêm. Còn ngày thường cần cho da mặt được luôn luôn mịn màng.

Xin mời đến hiệu thuốc

bà HOÀNG - XUÂN - HÂN

67, phố Tràng-thi (Rue Borgnis Desbordes)

HANOI

Đo nhà chayen mòn sửa sang sẵn đẹp phụ nữ ở Paris mới rồi, tôi nghiệp tại

MỸ VIỆN KLYTIA

PARIS

MỘT VÀI Ý NGHĨ

Có những nhà văn lúc nào cũng thích nói đến các thứ hoa, đến các màu sắc, đến các cây cỏ có vẻ «nên thơ». Với họ, hoa nở trong sương sớm, màu sắc rực rỡ dưới ánh dương, cây liễu rủ bờ, là những hình ảnh tươi đẹp và thanh cao làm cảm động lòng người văn sĩ. Nói đến những cái đó là một bỗn phận, một sự cần phải có để tố rõ cái tính khết, cái «thi vị» của tâm bồn. Họ không bỗ lỡ mất dịp nào, và ẩn đầy hoa, đầy màu lá, đầy liễu rủ trong câu văn của họ. Dưới ngòi bút của các người ấy những câu tả cảnh đẹp đẽ, nhắc đi nhắc lại hàng nghìn lần, đã trở nên những hình ảnh sáo cũ mòn và vò vè.

(Tôi còn nhớ đã đọc một thiêng truyền ngắn, trong đó tác giả tả cảnh bến đò Tân-de một đêm trăng: bến bờ, ngàn liễu rủ mình trong sương lạnh. Nhưng bến đò Tân-de không có liễu bao giờ cả; chỉ có những kè đá với các biến gỗ sơn đen. Có lẽ tác giả, trong một cơn cao hứng, đã trông nhầm cái cột giây thép sắt ra cây liễu chằng?)

Thật, hoa là đẹp, liễu có vẻ nên thơ, không ai chối cãi điều đó. Nhưng cái đẹp có phải chỉ có ở hoa, ở liễu mà thôi đâu? Cái đẹp man mác khắp vũ trụ, len lỏi khắp hang cùng ngõ hẻm, tiềm tàng ở mọi vật tầm thường. Công việc của nhà văn là phát biểu cái đẹp chính ở chỗ mà không ai ngờ tới, tìm cái đẹp kín đáo và che lấp của sự vật, cho người khác một bài học trong nhân và thường thức.

Nhưng năm đầu của tôi trong văn chương, ngày còn nhỏ, tôi cũng sinh tâm hồn «thi sĩ» như họ. Trong cuốn sổ tay, tôi biên chép

những câu ván sáo về hoa nở, trăng lên; tôi yêu mến các thứ hoa đẹp đẽ, và đã có lần bắt chước Giả-bảo-Ngọc trong Hồi lâu Mộng, lẩn thẩn nhặt cánh hoa rơi đem chôn ở ngoài vườn. Tôi dần dần thấy được cái đáng tức cười của tôi hồi ấy. Tôi không ca tụng hoa và liễu nữa, it ra cũng không ca tụng như người ta thường vẫn làm. Tôi thấy trong cái mầm dày nhựa của một cây rất tầm thường, trong những búp lá mới non, nhiều ý nghĩa: sự sống mạnh mẽ tràn trề của vạn vật, cái vui sướng của mầm cây từ dưới đất nhô lên đón ánh mặt trời, cái rung động của ngàn lá trong làng gió mát. Tất cả những cái ấy dối với tôi đều tuyệt đẹp. Tôi trả nên không cần nhắc lại những câu ván sáo về hoa lá, những cảnh mơ mộng về liễu bên bờ; với tôi, sự đẹp có muôn hình vạn trạng, phong phú và đầy đủ, có một giá trị thật khác xưa.

Ở văn chương cũng như ở mỹ thuật, ở cách y phục và cách điệu trang, cũng có những mode thay đổi từng thời. Trước hết là mode của những thiếu niên và thiếu nữ đa sầu, đa mộng: vẻ xanh xao lúc bấy giờ là biểu hiệu của tâm hồn cao thượng. Sắc khỏe hồng hào và cái cười vui sướng là triệu chứng của sự tâm thường. Rồi đến lượt các thanh niên yêu nước và làm chính trị: người ta ganh nhau bí mật, và tự lỵ đâm đấm. Rồi đến thanh niên bình dân và xã hội, bỗng nhiên tự thấy mình có cảm tình với các người nghèo khổ chung quanh. Trong lúc ấy, người thiếu nữ ít thay đổi hơn; các nhà văn gán cho họ những tâm tình mà họ chưa có chút nào.

Gần đây, một nhóm văn sĩ lại nêu ra nhiều nhân vật mới: trong các tác phẩm của họ, bất cứ loại nào, con gái thì phải ngồi tựa cửa sổ, đan áo len (mùa nực cũng như mùa rét) để mong đợi người tình; người tình này là một thanh niên xông pha gió bụi (!), về chiều hay thơ thẩn trên các bến đò. Sao lại các bến đò? Bí mật!

BUỒN TRĂNG

Gió sáng bay về, thi sĩ nhớ,
Thương ai không biết, đứng buồn trăng;
Huy hoàng trăng rộng, nguy nga gió,
Xanh biếc trời cao, bạc đất băng.

Mây trắng ngang hàng tư thuở xưa,
Bao giờ viễn vọng đến bảy giờ...
Sao vàng lè một, trăng riêng chiếc;
Đêm ngọc tê ngồi mea với tơ...

Chỉ biền trời xanh, chẳng bến trời,
Mắt tim thêm rộn ánh khôi vơi.
Trăng ngà lặng lẽ như buông tuyết,
Trong suốt không gian, tịch mịch đời.

Gió nọ mà bay lên nguyệt kia,
Thêm đêm sương lạnh xuống đầm đìa.
Ngàn đầu ngầm mãi chưa xong nhór,
Hoa bưởi thơm rồi: đêm đã khuya.

Xuân Diệu

Với cái đầu đẽ «Thương nhớ và phiêu lưu» ấy, họ viết nên truyện, nên thơ, nên thiên tình sử, không mệt mỏi và không ngừng. Ta có thể chắc rằng, một ngày kia xoay chiều gió, khi thấy độc giả bắt đầu chán những thứ ấy, họ lại quay ra ngâm咏 những đầu đẽ khác hợp thời hơn. Đẽ có khi mình lại trái ngược với mình. Nhưng cái đó họ không cần.

Chúng ta thường nghe nói: chỉ có thánh nhân mới hoàn toàn. Người bao giờ cũng có khuyết điểm, cũng có cái dở bên cạnh cái hay. Mà chính vì những cái khuyết điểm, hèn yếu ấy, mà người trẻ nên dẽ mến, dẽ thương. Cái hoàn toàn lạnh lěo lám, bởi vì không gần người.

Trong một tiểu thuyết, các nhân vật hoàn toàn không lấy được cảm tình của người đọc. Chúng ta có lẽ phục, nhưng mà chúng ta không yêu. Chính vì một nhân vật hoàn toàn là một nhân vật không thực, một nhân vật bị đặt bởi tác giả, và vì thế không linh động chút nào. Còn ai hoàn toàn hơn những thần và những thánh? Vậy mà người ta thấy cái cần phải «nhân

hỏa», những đấng thiêng liêng ấy, để khiến các vị cũng cùng một mục thước như người. Các bà đồng bông, các con công đê tử của chùa đèn, trước nhất đã hiểu cái cần cói yếu đó. Ông hoàng bà chúa đều được tưởng theo hình ảnh của người phàm: mỗi ông hoàng, mỗi bà chúa đều có tật xấu và nét dở, đều có những nhược điểm như người: đẽ mà nịnh nợ, đẽ mà phỉnh phờ, đẽ mà nũng nịu và yêu dấu, đẽ cảm thấy thần thánh cũng gần mình.

Những tiểu thuyết luân lý ngày xưa khiến chúng ta lãnh đạm, và không làm chúng ta cảm động. chính vì các nhân vật trong truyện hoàn toàn quá. Những nhân vật hình như ở một thế giới riêng, không có những hèn yếu và bẩn khoan của người, và chúng ta không tự thấy mình ở những nhân vật ấy. Cuốn tiểu thuyết bởi vậy không làm ta cảm động chút nào.

Sự bi đát, dù hoàn toàn, không bao giờ bằng sự thực. Và tôi xin nhắc lại câu này của André Bellesort: «Không gì bằng sự sống; sự sống là cái chuẩn đích, là mục thước của mọi vật».

Thạch Lam

BỆNH VIỆN

Bác-sĩ Vũ-Ngọc-Huỳnh

72-74-76 AMIRAL SÉNÈS

(sau nhà Rượu)

Có đủ các máy chiếu điện và
chữa bệnh bằng điện

GIẤY NÓI 622

MUỐN ĐƯỢC

Răng trắng, lợi đớ, miệng cười tươi
nên dùng thuốc đánh răng

Eclat d'argent

Có bán khắp mọi nơi và ở

Pharmacie du BON SECOURS

52, phố Đồng Khánh, Hanoi — Tél. 454

ECLAT D'ARGENT NICOTA

chế riêng cho người hút thuốc lá dùng.

Câu từ quảng cáo này đem đến các nhà đại lý lấy một ống thuốc échantillon

CON TRÂU

TIÊU THUYẾT của TRẦN TIÊU

(Tiếp theo)

THOAT ở nhà ra đi, ông đã tâm tâm niệm niệm. Vừa tới cổng chùa, ông đã kinh cần, sợ hãi như một anh dân ngu dốt cửa quan.

Trước khi xin âm dương, ông tể một tuần rượu. Những người giúp việc ông hành lễ đều là những người thanh khiết cả; hai ba hôm chưa hề đựng đến miếng thịt cầy.

Cứ nhìn dáng điệu ông lom khom, đi đứng khép nép trong lúc tế, đức ông ngài cũng phải rủ lòng thương rồi. Tế xong, ông cúi rạp, hai tay giơ ra cầm lấy cái đĩa đựng hai đồng trinh Khải-dinh để trên nhang án. Ông quỳ và kính cần nồng cài đĩa lên ngang trán rồi ông làm nhầm khăn một thời dài. Đoạn, ông hạ thấp đĩa xuống trước ngực, cầm hai đồng trinh, deo.

Mấy cụ đứng hai bên, vươn măi cõi ra nhìn, rồi cụ nọ thi thâm vào tai cụ kia:

— Sấp hai, ngài bắt ưng.

Không năm phút, tin dữ đã lan khắp sân chùa.

Xã Chính tay cầm trống khăn áp vào ngực thở dài (Xã Chính được giữ cuộc đánh trống khẩn di lùi sát trước kiệu).

Ông Hiếu đặt đĩa lên nhang án, sụp lẽ bốn lẽ rồi, cùng một cử chỉ như trước, ông lại khấn, lại deo. Các cụ lại vươn măi cõi ra nhìn và thi thâm.

— Ngửa bạch, ngài cười.

Tin truyền đi. Ngoài sân nhao nhao lên:

— Ngửa bạch, ngài cười.

Một anh xá nói với những người đi rước:

« Cú xin măi, ngài thương hại rồi thế nào ngài cũng ưng ». Anh ta nói không khỏi hài riếu cợt chút nào. Thật thế, vì anh ta nói hăng một giọng kinh cần lắm và trông dáng điệu anh ta cũng đủ biết.

Được cái ông Hiếu cũng chịu khó lẽ, chịu khó khăn. Bốn, năm bận,

hết ugira bạch lại sấp hai, sau cùng sấp một. Ngài ưng.

« Sấp một, ngài ưng ! » Tiếng hò reo khắp sân như tiếng ca khải hoàn của một đội quân đi chinh phục về.

Xã Chính mừng, nhảy cẳng một cái như thăng rồ. Gặp ai, bác cũng nhắc lại: « sấp một ! ngài ưng ! » Tuy họ biết chẳng kém gì bác.

Được lệnh các cụ, bác giờ trống ra trước mặt đánh ba hồi chín tiếng. Tức thì, cờ quạt, tán lọng giải ra đỏ rực cả lối đi từ cổng chùa đến tận đường cái. Ông Hiếu vẫn măi sờ chính tè, hai tay kính cần nồng hòn sặc của ngài đặt lên kiệu bát cổng.

Xã Chính đánh một hồi ba tiếng. Rút tiếng thứ ba, tám anh ghé vai. Nhắc bông kiệu leo rất đều đặn, ngay ngắn, vì các anh khiêng kiệu nhiều lần đã thạo lắm. Trống cà rùng, trống cái, trống con, bát âm nồi dịp. Rồi tiếng loa giục, tiếng tù và inh ôi.

Nhưng kiệu ngài đến cổng liền đứng lại, nhất định không chịu nhúc nhích. Ông Lý Hiển tạm linh chức đại bái và các cụ súm lại khăn khứa măi ngài nè lời mời chịu di cho. Đì được mươi bước, ngài bắt đầu bay, bay mãi. Các cụ sân bay áo thụng lên tận khuỷu, chạy theo kiệu như đàn vịt, hai giải mũ bay tỏa ra dâng sau như đôi cương ngựa. Xã Chính quên cả đi lùi, chạy bán sống bão chết, đứt cả guốc mà không dám trở lại nhặt.

Ngài bay thẳng vào đình thôn Hạ, đứng lại hồi lâu ở sân đình cho các kỵ hào « vân-vũ » đến lè khẩu đầu, rồi ngài lại bay vào đình thôn Thượng, thôn Tiền. Khác các tháp, ngài bay cả vào thôn Trung. Rồi ngài xoay, ngài lùi, ngài phi. Mỗi lần ngài làm dữ quá, các cụ lại phải xúm lại cầu khấn.

Thương hại cho xã Chính, mồ hôi mồ kê nhẽ nhại mà vẫn phải vừa chạy vừa đánh ba tiếng trống một. Bác không hề nghĩ đến cái

giá trị to tát nhất trong bọn người đi rước. Bác không quản khó nhọc, tâm niệm, thành kính để ngài chứng quả mà phủ bộ cho cả làng.

Theo tôn ti trật tự, đức ông là bức thượng đẳng thần đi đầu tiên. Đi sau cùng là kiệu đức thánh thôn Trung, vì ngài là đức thánh bà, lại mới được phong trung đẳng. Kiệu ngài lúc nào cũng đi bước một. Ngài không bay, không xoay, không lùi, nhưng ai dám hảo ngài không thiêng. Ngài cũng thiêng lắm chứ. Chỉ vì ngài thương hại tám cô chán kiệu của ngài, tám cô gái quê nhu mì, ăn vận lỗi thời : quần trắng, áo hồng, khăn vành giày màu lam thẫm. Ngài thương hại cả đến những cô đi theo hầu ngài : bốn cô đội hòn khăn chầu áo ngực, hai cô cầm lẵng hoa, một cô đội hòn lồng kính trong đựng những đài bài xinh xinh thêu toàn chỉ vàng chỉ bạc.

Cả làng nào nức, bỏ cả tát nước để đi xem. Các bà lý, bà khán, các bà vãi, bà đồng đứng hai bên vệ đường chấp tay suýt soa khấn vái, hoặc theo sau kiệu đức bà tung niêm nam vó như các đồng trình bén giáo cầu kinh.

Bám rước đi dài hàng cây số. Đứng xa, trên một nơi cao nhín xuồng, trông như thể một con tràng xà thêu bằng các màu sắc sỡ trên nền nhung xanh. Những chiếc lọng nhô lên như hàng nấm. Thỉnh thoảng một tràng pháo nổ ran, làm lấp cả tiếng trống rước. Khói pháo bay tỏa ra như mây mờ.

Chiều hôm ấy, Xã Chính đi thơ thản ngoài đồng. Bác ngâm hết ruộng mía sang ruộng người, thản nhiên nhún nhún cây lúa cắn cỗi, khô khốc như cỏ lau. Bông nảo bông ấy gầy nhẳng đậm thẳng lên trời.

Bầm gầm cạn sạch, chỉ còn sót lại ít nước chảy ngoằn ngoèo trong lòng đáy. Hai bên bờ lề một vài người. Họ tiếc rẻ, còn nước còn tát.

Một người ngồi nấp trong thửa ruộng giào đầy đứng dậy, đi lại chỗ Xã Chính.

— Ai như bác Bửng ấy nhỉ ?

— « Phả, tôi đây. Bác đi thăm lúa đấy à ?... Hỗng bác ạ, giờ cứ thế này thi vị tắt mỗi sào đã được tới một thúng thóc » Xã Bửng vừa đi vừa nói, hai tay buộc lại cap quần.

— « Cố, rồi ông ấy mưa chừ. Nói rồi, Xã Chính hai tay vắt sau lưng, đứng từ lụy châm chú nhìn phương xa. Đến nỗi Xã Bửng lึง thủng đi khỏi lúc nào hác cũng không rõ.

Chớp ngodon chốc chốc lại loe sáng trong những đám mây đèn nhạt sau dãy núi mờ mờ. Bác không biết tên là giỗ núi gì và không bao giờ bác tờ mờ hỏi biết, vì nó không có liên lạc đến đời bác.

Cảnh tượng ấy không mấy chiều là không bày ra trước mắt, nhưng lần này bác đề hết tâm trí vào. Bác tưởng tượng những đám mây kia dùn mãi lên rồi phủ khắp trời. Chớp ngodon sẽ đổi thành những gach lửa chói lọi và tiếp luân, những tiếng sấm vang làm rung động cả mặt đất. Thế rồi một trận mưa pháo từ sô đồ xuống khắp đồng, rồi những bông lúa lép kẹp được no nê, sê nở bung ra nặng trĩu những hạt thóc vàng chóc.

Bác lầm bầm nói một mảnh:

— « Đã cầu đảo tất phải mưa. » Và thủng thình bước một về nhà.

Trên cổ, những con châu chấu thấy động vù bay, đôi càng đập vào cánh lách tách. Bác nghịch, lấy bùi chân lia mạnh, hàng đòn châu chầu bay tản ra khắp nơi. Có nhiều con bám cả vào quần áo bác.

« Giá mấy con gà của mình được nhũng cùa này thi tha hồ béo. » Nghĩ vậy mà bác vẫn cứ thủng thình đi.

Gần đến cổng thi trời sầm tối. Tiếng say lúa ù ù bén tai như tiếng sấm nguồn.

Bác đi thẳng xuống bếp, Vợ ngangsay, ngừng đầu lên hỏi :

— Mình đã về.

Tắm bě

Mua áo tắm bě nên chọn cẩn thận. Áo may khéo mặc vừa dễ chịu vừa tôn vẻ đẹp thân thể.

Hiệu dệt NAM-HAI

45, RUE DU LAC - HANOI

(en face pagode Ngọc-Son)

CÓ NHIỀU KIỀU ÁO MỚI CHẾ RẤT NHÀ - GIÁ HÀ

— Ủ, ba nó không đi xem rước à?
— Ai đang thóc, say lúa, già gao
eh.
Mit ngồi sảng s盭n đầy cười nói:
— Thầy chạy mất cả guốc phỏng?
Xã Chính cười theo:
— Sao may biết?
— Thị con đứng xem gần ngay đấy.
Con thấy thầy chạy thoát cả mồ hôi,
xô cát áo, con thương hại quá.
— Láo nào!

Bác gái tẩm tim cười. Bác giựt
mạnh «dảng» cõi đê cho thóc đỡ
xuống rồi cầm đầu say.

Mít định nói nữa, nhưng tiếng say
lén ủ ủ át cả mọi thứ tiếng. Thấy
mẹ làm việc luân tay, Mít cũng
châm chú sảng gao.

Xã Chính đứng một lát, thấy mỏi
mệt, bèn di lên nhà nằm nghỉ. Bác
thiu thiu ngủ. Bác mang máng nghe
như có tiếng sấm tận dâng xa. Ủ, rõ
ràng có tiếng sấm. Và chớp sáng
loáng thầm qua mi mắt bác. Rồi
những hạt mưa nặng rơi trên tầu
chuối ở sau nhà đòn đập. Mưa.. Mưa
to. Mưa rào. Bác cảm thấy luồng gió
lạnh lọt qua khe cửa đến bao bọc
lấy bác.

Bác ra ngồi ngưỡng cửa nhìn
những giọt mưa trắng như bạc,
trong như pha lê, gói xuống trước
mặt.

— Mưa. Có thể chứ, các ngài thiêng
thật!

Cái cổng thông ra đường nhỏ
quá, không đủ sức cho nước chảy.
Cái sân đất tí hon của bác đã tràn
ngập lén tận thềm. Bác tiếc không
có bè để chừa. Lúa má dịp này
tha hồ mà thừa thãi. Thật là một
trận mưa tièc mưa bạc...

.. Tiếng gà gáy sáng như tiếng
kèn thúc giục bên tai. Bác choảng
đây, nhảy vội xuống đất ra mở
cửa.

Ánh sáng trắng bạc buổi bình
minh cùng với tiếng trót mát lạnh
vào trong mờ tối. Một con chích
chòe đứng ưỡn ngực, cong đuôi
trên chiếc đầu nón nhà họ Nguyễn
hót một hồi dài. Tiếng hót trầm
bồng, véo von như một khúc nhạc
trong yên lặng. Đàn sẻ vừa thót
giác; trước khi tan mát đi tìm mồi
còn đương rìu rít dưới tầu cau.
dưới mái hiên. Cảnh vật đua nhau
cùng với một ngày êm đẹp, chỉ
một mình bác là tung hửng.

Mùa gặt vụ chiêm này có một vẻ
đặc sắc hơn các vụ khác, đặc sắc

về nỗi buồn tẻ.

Người ta không còn thấy đâu
những bợn thù gặt xác đòn cần,
vác hái như một toán nhuệ binh
đi tiên phong rảo bước đến các
quán để đợi người thuê đón. Không
còn thấy đâu những gánh lúa nặng
trùi những bông đập vào nhau rào
rào như mưa. Không còn thấy đâu
những cô gái quê tươi tắn, nhanh
nhảm di mót lúa hay quang gánh
mang cơm nước cho thy làm
Không còn thấy đám những tiếng
đập lúa trên những cõi đá thủng.
Không còn thấy đâu những buồ

xuống mặt đất. Đứng trên cao nhìn
như một bức tảng vàng lâu ngày
đã mất tuyết phai màu.

Lúc đó chỗ một vài người, chỗ
đám bảy kẽ. Họ yên lặng cầm liềm
cắt từng bông bay vài bông một bỏ
vào thúng đội về.

Thỉnh thoảng một giòng cắt
bông lén không trung rồi im bặt
vì không một người xướng họa.

Họ hoản hàn thấy một bọn thù
gặt. Đó là những chủ điền giàu có
thuê họ gặt về lấy rom ra làm đồ
thời. Còn những người nghèo,
những người bắc trung không lấy

mười năm ngoài, thờ dài nói:

— Từng này thóc thi sao đỗ
nộp và trả cái nợ bà chánh Bá,
lại còn những món nợ lật vật, lại
còn ăn, còn tiêu.. Ông chao ôi rõ cơ
cục ! cái thân này còn vất vưởng
cho đến bao giờ mới thoát nợ.

Nói rồi, bác lại thở dài. Cặp
mắt đẫm lệ, hai gò má sưng lên vì
cố nhăn khóc.

Xã Chính ngồi vắt chéo chân
trên ngưỡng cửa nhìn ra sân, nói:

— Bu ná a, chẳng việc gì mà lo
cho thêm phiền. Bao nhiêu nay nần
cứ trả hết. Rồi sẽ xoay. Giời sinh
voi, giời sinh cò.

Vợ quay ra dâng sau sỉ mũi, co
một chân lên, hai đầu ngón tay
quết vào gót :

— Khốn nạn, minh bảo xoay thì
xoay cách nào bây giờ.

— Khó gi. Tôi với minh đi làm
hang sáo. Sáng đi đong thóc. Về đã
có tôi say lúa, minh già gao, còn
con Mit sảng sậy. Gão thời kém đói
thì phải thế, chẳng ai cười.

— Vẫn biết thế, nhưng minh bảo
đóng đầu bảy giờ ?.. Minh không
nhỡ hôm kia tôi đi khắp làng mà
không sao đong được lấy hai thúng
thóc đấy nhé. Các nhà giàu họ
thấy trời làm mất mùa, thóc gạo
cao kém, họ găm, có chịu bán cho
đâu.

Xã Chính yên lặng nghe,
máy đầu ngón tay gõ dập trên
ngưỡng. Ngay ngô vào, một dặng
cau bắc trèng độ tháng giêng héo
quát đi vì nắng quá.

Vợ thở dài nói tiếp :

— Chỉ khô hang nghèo đói như
minh thôi. Có tiền mà vị tắt đã có
thóc.

— « Tíc nhì » Chồng chau mày,
nghien rằng, hai bàn tay nắm chặt
như sắp đánh ai, cặp mắt long lanh
sòng sọc. Nhưng chỉ thoáng như
cái chớp, bao nhiêu nghị lực lại
tan ra tro tàn. Bác ủ rũ, hai tay
buông thõng như những tầu cau
của bác.

Vợ đứng suy nghĩ. Không những
chẳng tìm ra được kế gì hay mà
bác gái còn sực nhớ đến vụ sưu
thuế năm nay nữa

— Chết chira, thầy nó ạ, lại còn
vụ sưu thuế sắp tới. Minh mà
không nộp được dù đồng thi kbđ
với ông lý, với các ông tộc biều.

(Xem tiếp trang 21)

Trần-Tiêu

bùa rom huyền náo trên sân gạch.
Ôi ! thời thịnh vượng nay còn dân !

Trên các đường làng, toàn những
người cắp thúng, cầm liềm uể oải
ra đồng. Họ có vẻ lo âu, không trò
chuyện, không cười đùa vui vẻ. Họ
không tiếc công tiếc của đê rồi
mua lấy một kết quả khổn nạn như
khi bảo họ vui vẻ sao được.

Cánh đồng mới lai càng thê thảm.
Những cây lúa gần chết khô giò
những bông kháng khui. Hạt lúa
thưa thớt không đủ sức nặng đê rủ

tiền đâu mà thuê. Họ cắt độc bông
đè vò cho đẽ. Khi nào rồi việc họ
sẽ cùng con cháu di cắt rạ về phơi.

Nhà xã Chính cấy ngót ba mẫu
mà góp lại không được tời ba
mươi phương thóc.

Mỗi năm được mùa, một sào xấu
nhất còn được mười lăm, đôi mươi
phương.

Hai vợ chồng lo lắng phờ cả
người.

Vợ đứng nhìn đồng thóc tí hon,
nhờ lại đồng thóc tướng cũ tháng

Bà giáo Pháp có bằng Cử-Nhân,
giacy ở Đông - Dương đã lâu
ngày, nhận giacy nói tiếng Pháp
cho các bà, các cô biết tiếng
Pháp, nhưng chưa quen nói.

HỎI TẠI

67, Phố Trường-thị, 67
HANOI

Mua mau kèo hèt :

1.) LÀM ĐĨ của Vũ-trọng Phụng Giá 0\$60
• Tại làm sao con nhà lử lể lại đí lâm đĩ ? Cuốn Lâm đĩ của Vũ-
trọng-Phụng sẽ trả lời các ngài câu hỏi ấy !

2.) TẮT ĐÈN của Ngô-tắt-Tổ Giá 0\$30
Cuốn này sẽ cho ta biết cái mặt trái xã-hội khi lối đèn tắt
qua. Thật là một cuốn phim tả chân ta chưa bao giờ tuồng có.

3.) THANH GUƠM BẠCH NGỌC của Phượng-Trì
Giá 0\$35
Một bộ truyện trinh-thám đã xuất-bản. Ở xa mua cả 3 cuốn gửi
1p.50 (cả cước) bằng tem cũng được cho :

• Nhà In MÁI-LĨNH Hanoi

VĂ-BÚC-DIỆN KIẾN TRÚC SƯ

3 = Place Negrler,
Bờ - hồ — HANOI

MEIN KAMPF

của Adolf Hitler

Mein Kampf (Mon combat — tôi tranh đấu) là một quyển sách bầy tỏ chương trình cải tổ và làm cho nước Đức trở nên mạnh của Adolf Hitler. Quyển sách này đã trở nên quyển « Thánh Kinh » của dân tộc Đức, và đến giờ đã xuất bản tới 4 000 000 cuốn. Ông Hitler không cần lấy lương thủ tướng và chỉ sống bằng tiền tác giả của cuốn sách đó. Những hành động của nhà độc tài từ trước đến nay đều theo đúng trong *Mein Kampf*. (Sách này Hitler bắt đầu viết từ năm 1923, trong khi ông bị tù vì đảng Quốc gia xã hội thất bại). Dưới đây là một vài tư tưởng và thuyết lý trong chương trình cải tổ dân Đức và nước Đức của Hitler (Trích ở bài phỏng thuật của Benoist-Méchin trong báo *Match*).

Có quyền thế thì phải có trách nhiệm

DỐI VỚI HITLER: Chính thể hay hơn hết của một chính phủ, là cái chính thể bảo đảm một cách tự nhiên cho những người giỏi nhất trong nước, những người có tài năng, một địa vị và một ảnh hưởng khiến họ trở nên những người đưa đường và cầm đầu dân chúng.

Làm cách nào để được cái kết quả ấy? Phải kiên cố áp dụng cái phương pháp lấy chính sách độc tài làm gốc.

Hitler viết: Người dân tốt hơn hết là người có nhiều can đảm và ý chí, không ngần ngại nhận lấy một trách nhiệm rất nặng nề. Dù là thu xếp công việc của một thôn nhỏ hay cai trị cả một nước lớn, bao giờ cũng chỉ là một người định đoạt hết thảy mọi việc, chứ không phải theo ý kiến phản động của một số người báu lén. Và người có cái trọng trách cầm quyền chính cũng không phải là người đã lây được nhiều phiếu bầu hơn hết, người ấy không cần được lựa chọn bởi cả những người sau này sẽ phải vâng lệnh mình: người ấy bắt họ sẽ phải phục tùng vì cái giá trị cao hơn của mình, hay được cất cử ra bởi một người đứng đầu mà chính mình phải tuân lệnh. Phải có một trật tự rất nghiêm ngặt trong hết thảy các thứ bậc của quyền

chính, cho mãi tới những then máy rất nhỏ của chính phủ, theo cái phương pháp mà trong tất cả các thời đại đã làm lừng lẫy cái uy thế của quân đoàn: « Người nào giữ một việc điều khiển thì đối với những người dưới mình đều có một quyền thế rõ rệt; còn phần người ấy thì chỉ riêng một mình chịu trách nhiệm với những người trên. »

Tôi sẽ hoán cải người Đức

Hitler viết: Một công việc chính yếu của chủ nghĩa quốc gia xã hội là sẽ hoán cải lòng người Đức, sẽ tạo nên một mẫu người mới, người Nhật-nhĩ-man.

Công việc giáo dục của đảng sẽ bắt đầu ngay từ lúc tuổi trẻ. Mỗi người Đức, ngay từ lúc còn non tuồi, sẽ lần lượt vào những đoàn, hội — hội thanh niên Đức, đoàn tranh đấu, sở lao động, v. v... — để nó từng đợt đến tuổi đăng kinh, khi mãn hạn sẽ được cấp một cái bằng là dân Đức.

Bản ngã, tư cách, nghị lực, đó là những đức tính chính yếu của một người dân Đức

Trong những năm huấn luyện mà người ta dạy thanh niên những phương pháp chính của chủ nghĩa quốc gia xã hội ấy, người ta sẽ làm nảy nở rõ rệt cái tư cách riêng của từng người. Phải bỏ hẳn cái lối giáo dục phóng khoáng, tự do của thế kỷ XIX. « Nước dân chủ không cần đến những nhà thông thái », đó là lời nói của phái Lập hiến.

Ông Hitler nhắc lại: Nước Đức không cần những người trí thức, mà chỉ cần những quân lính, những người tranh đấu; phải làm nảy nở cho thanh niên cái nhân cách (per-

sonnalité) chứ không phải cái tính cách cá nhân (individualité), cái ý chí (volonté) chứ không phải cái trí khôn (intelligence).

Trong cái chính sách giáo dục mới ấy, môn thể thao sẽ đứng đầu. Một thể thao gồm những người có những bắp thịt rắn mạnh, dày dạn với những sự thiếu thốn, quen thuộc với cái đời quân lính và sinh trưởng trong một bầu không khí có cái « khuôn phép anh hùng » phải thế chân cho những người yếu đuối, triều đầy những sự hiểu biết không thiết thực và vô ích có tới 90% dân số và là kết quả của cái chính sách giáo (cụ « bình dân »).

Công việc tai hại của những người trí thức

Vì những người trí thức nên nước Đức bị phản năm 1918. Chính những người trí thức đã đầu độc nước bằng cách gây ra cuộc tranh đấu của các hang người và nêu ra những thuyết lý về chủ nghĩa marxisme.

Hitler nói: Sau hế, những người trí thức đã phạm một tội không thể tha thứ: tự coi mình là một lớp người biệt lập, hơn tất cả dân chúng và riêng hơn những người làm việc bằng chân tay.

Nếu phái thượng lưu trí thức của ta đã được theo một nền học vấn il phân biệt tinh thần và vật chất hơn, nếu họ đã học đánh võ, thì việc nỗi loạn ở Đức do những quân đảo ngũ, những quân phản quốc và những người hèn mọn gây nên sẽ không bao giờ có thể có được. Điều đã khiến cho việc nỗi loạn ấy thành công hồn không phải là sự can đảm, sự táo bạo, sự cứng cỏi của những người phản quốc, đó là sự hèn nhát, sự thiếu trí quyết đoán một cách

— Khát quá! Minh phải dẫn cho chóng xong rồi về uống nước mới được.

đáng thương của những nhà cầm quyền và phải chịu trách nhiệm.

Phải trả lại sự lao động cái phẩm giá đã mất

Cái chính sách giáo dục sai lạc tạo nên « những lớp người cầm quyền » ấy đã làm tồn tại cho nền tảng của một dân tộc. Đã in sâu vào trí rằng công việc làm bằng chân tay là một cái tai vạ — một việc Trời trừng phạt loài người — những người trí thức đã ca tụng cái tuyệt đỉnh của sự lười biếng và sự nhàn rỗi, thế mà chính « sự làm việc là cái tinh hoa của đời người, là anh em của sự tranh đấu ».

Ngày nay phải phân biệt việc làm và lợi lộc, và trả lại cho sự làm việc cái chân giá của nó. Sau hế, thanh niên phải nhớ rằng sự chia rẽ một dân tộc ra làm « phái trí thức » và « phái thợ thuyền » chỉ là một lập đè của trí tuệ, không căn cứ vào sự thực; và người làm việc bằng chân tay với người làm việc bằng trí đèo là những người hoạt động, sáng tác như nhau cả ».

(Match)

M. trich dịch

CABINET D'ARCHITECTE
NGUYỄN - CAO - LUYỄN
HOANG - NHƯ - TIẾP
Architectes diplômés P.L.G.I.
Angle Rues Richaud et
Borgnis Desbordes — Hanoi
TÉL. 678

Lâu, Giang

Mắc lậu, tim-la, hạ-cam, bất cứ nặng, nhẹ, mới hoặc cũ lâu, chỉ nên đến

ĐỨC THỌ ĐƯỜNG

131, Route de Hué, 131 — Hanoi

sẽ được khôi phục nọc, chắc chắn như thế, thuốc dễ uống, bệnh đỡ ngay trong 6 tiếng đồng hồ. Lực khôi phục nhanh đã có cách thử lấy. Nhận chữa khoán cả dân bà, trẻ con. Thuốc lậu Op.60 một hộp, Giang-mai Op.70, Hạ-cam Op.30.

ĐẠI-LÝ: Quang-Huy Haiduong, Mai-linh 60-62 Paul Doumer, Hai-phong, Ich-Trí 41 Rue da Marché Ninh-binh.

RƯỢU CHỒI HOA - KỲ

Các bà sinh nở muốn khi ra cữ, được đồ da, thâm thịt, mạnh khỏe như thường, không lo té thấp, đi lại được ngay. Chai son Rượu Chồi Hoa-Kỳ thi không lo ngại gì hết. Rượu Chồi Hoa-Kỳ này thi được nhiều chứng rất giỏi là: Sinh nở, té-thấp, thê-thao, đau lưng, đau minh, đầy bụng, đau bụng, chân tay mỏi mặt, tím thịt, sưng gan, bì đòn, bì ngã chảy máu, đứt tay, cảm hàn, cảm thận, xoa đèn khói hổi, kiết kiện vô cùng. (Ai muốn mua xin cứ hỏi ở các nhà Đại-lý). Phòng Tích « CON CHIM » ở khắp các tỉnh Trung, Nam, Bắc-kỳ, Cao-Mèn, Laos.

RƯỢU CHỒI HOA - KỲ
Hộp lớn: 150 grs brut: 5000
Hộp nhỏ: 80 grs: 3000

LU'ƠM LẶT

Lại một việc phát
minh của Mỹ

Ay là thuốc lá cuộn bằng giấy bóng. Người Mỹ thật quá ham mê cái thứ giấy bóng. Tất cả các thực phẩm, hay gần hết, đều bọc bằng giấy bóng để giữ bụi và vi trùng. Vậy thiết trưởng lấy gì làm lá khi ta thấy những nhà chuyên môn Mỹ tìm hết cách dùng giấy bóng ấy?

Thuốc lá cuộn bằng giấy bóng có lợi gì?

Trước hết giấy bóng ấy không phải là thứ giấy bóng thường. Giấy ấy làm bằng thuốc lá, như thế hẳn là một điều利好 rồi, vì tránh được mùi khét của giấy.

Sau về phương diện béo chát, thì giấy bóng giài hơn giấy thường một cách rõ rệt rồi, đó cũng là một điều không thể qua được.

Còn một cái lợi nữa là giấy cháy đi, tan chỉ còn lại bằng một phần năm giấy thường.

Sang tròng điều thuốc lá liệu có đẹp không? Và thuốc liệu có kém vị đi không? Ta phải được hút thử một điều mới có thể biết được.

(Robinson)

Làm mực bút máy

THỰ cách làm sau đây, các bạn sẽ có một thứ mực bút máy khá tốt:

Bleu de méthylène 5 gr.

Phèn chua tán nhỏ 10 gr.

Nước lọc 500 gr.

Cồn 95 phần 30 cm³

Trộn kỹ bleu de méthylène vào cồn, rồi hòa chung nửa số nước trên vào; một nửa cho phèn chua vào chỗ nước còn lại, đánh kỹ rồi thêm:

Glycérine 25 gr.

Sau khi đã đồ lỏng và đảo kỹ hai chỗ nước trên, phải mang lọc để cho mực thật trong.

(D.I.)

Cái rìu của Guillaume II

BÙA 27 Janvier vừa qua, nguyên hoàng đế nước Đức Guillaume II làm lễ họ 80. Vào dịp ấy các con ông có đến thăm và cả thống chế Mackensen, đã già 87 tuổi cũng đến mừng,

Ông có nhân được ít nhiều đồ mừng, trong số có một cái rìu để tập cái « monde » yêu quí của ông. (ông thích dân cây)

Sáng kiến ngộ nghĩnh

NHƯỜNG nhả khói bài chuyên môn nát ốc để tím những sáng kiến ngộ nghĩnh, cốt đề làm nở trên môi người đồng thời một nụ cười có khi chẳng được mặn mà chút nào.

Trái lại những người thường có khi không phải tím tối mấy mà có được những kết quả rất tốt đẹp.

Ông M.W., người Mỹ, định lập cách báo thù những người cầm lái xe ô-tô có tính lạm bô, bóp còi inh ỏi để vượt hết thảy những xe đi trước.

Bép lai bằng cách bóp còi... khiến đường phố rầm rĩ mà không có ích lợi gì cho ai cả?

Ông M.W., tìm được một cách khá lạ lùng: một chiếc mặt lợn nhau nhỏ làm

Từ trước đến nay, sau khi học đồng ở Cao Môn về tôi đã từng lấy tài nghệ ra để truyền bao lại cho đồng bào được bao nhiêu người thành tài, đã hoàn toàn cố gắng để tránh những sự nguy hiểm rủi ro, dù chưa khỏi hăng say người bị bệnh thần kinh (Système nerveux), đã dùng búa chiếu tát để giúp nhiều người buôn thua bán lỗ thành phà đạt thành công, để búa yêu nhân đạo để dạy hạnh phúc gia đình cho bao vợ chồng chênh nhau, rồi thành hòa hợp, v.v.

Hằng ngày tôi nhận được nhiều thư khuyên tôi nên cẩn thận trong sự truyền

chỗ khom (tướng số) của tôi, ở xa xin gửi thư về tôi có thể xem chữ mà đoán được tính

Mừng một cái rìu cho nguyên hoàng đế chiến tranh, thật là một cử chỉ thích đáng.

(D.I.)

Trò xiếc

NHƯỜNG ai thích xem xiếc hẳn không lấy làm lạ nữa khi thấy những người làm trò nhảy lội hai vòng (double saut périlleux). Song trước khi nhảy được một cách dễ dàng như thế thì chắc họ đã phải luyện tập công phu lắm.

Có một điều ít người biết đến, là nhiều tài tử đã gãy cổ trong khi luyện tập.

Chiều bắt đầu hỏng hay lỵt ướt sái... là đã khiến người làm trò đâm cổ xuống, lao cơ mình và lấy bết đá.. để không trở dậy nữa.

Sau cái trò nhảy hai vòng, người ta thử nhảy ba vòng (triple saut périlleux) nhưng không có kết quả. Cái thêm chết hại mắt mấy người. Thật là một lối hagy nguy hiểm, xứng đáng với cái tên chữ Pháp) của nó.

Năm 1860, một người Mỹ là Dutton đã một lần quá đà nhảy được ba vòng. Bác tạ ơn Trời đã ban cho cái may mắn, ấy, nhưng từ đấy bác không dám làm lại cái trò ấy nữa.

Tuy thế, năm 1928, một người Mĩ-tây-cô 28 tuổi, tên là Codona, vẫn làm trò đánh đu từ thuở nhỏ ở xiếc, đã luôn luôn nhảy được ba vòng. Một tin đã làm huyền náo trong nghề xiếc. Ay day chỉ có Codona là người đã làm thao cái trò ấy, và tới nay vẫn không ai bắt chước được cái ngôn riêng của hắn.

(Robinson)

— Tàu phạt sinh ba năm tù, sinh có kêu oan gì nữa không?

— Xin tòa cho tăng lên 5 năm ạ.

— ?

— Vì bây giờ thóc cao gạo kém, làm không đủ đóng thuế ạ.

kh

rằng cứ đề dân bản xứ đi chèo như thế là một chính sách hay...

(Robinson)

Rắn giữ nhà

MỘT cửa hàng lớn ở Paris có một trại bách thú rất đáng chú ý, thường bán cho khách hàng những con rắn đẹp bằng một giá rất rẻ. Có phải người ta định phổ thông cái mồi nuôi rắn trong nhà như ở vùng quê xứ Brésil chăng? Ở đây chuột sinh sản rất nhiều và là một cài nạn lớn cho dân quê. Ở Pháp chuột cũng đương hành hành dữ dội và người ta đương tìm cách bài trừ.

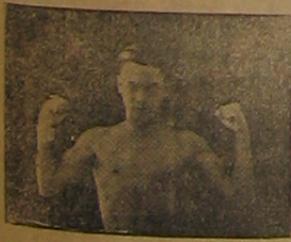
Vì thế nhà hàng trên kia có gác một loài rắn riêng để trừ chuột. Thứ rắn nuôi trong nhà ấy lấy giống ở Brésil, là một giống trăn nhỏ minh dài không quá bốn thước nhưng to có khi bằng cánh tay. Rắn ấy chỉ bán có vài quan (gần như cho không) một con, trong các chợ & Rio-de-Janerio, Pernambone, Baliva, v.v. Nó rất lành, không độc, dáng bò uốn u, cà ngày chỉ ngủ ở chân cầu thang, khi có tiếng động mạnh hay người đi qua thi mói khẽ ngó đầu lên. Nhưng đêm đến nó bắt đầu đi lùng chuột, chui luồn vào khắp nơi, cả chỗ hồng giữa sàn gác và trần nhà. Nó vắng minh đi như một chiếc lò-so đột nhén bắt tung ra, ngay vào gác chuột rồi cắn bếp đầu. Như hết thấy các loài rắn đều gặm ăn, nó chỉ thích bắt chuột để giết đi thôi. Nó quen nhà đến nỗi khi chủ mang đi xa, nó xòng ra và như một con chó có nghĩa, lại tìm đường về nhà.

Mỗi nhà ở Brésil, trong những tỉnh nóng nhất có nhiều chuột, đều có nuôi một con rắn ấy, coi như một vật bắt động sản mà chủ nhà sẽ không khéo ca tụng các đức tính khi muốn bán bay cho thuê nhà mình.

D.I.)

M. dịch

Lời tâm sự của võ sĩ Vũ Ôn (giáo sư Gong Trà Kha)

Từ trước đến nay, sau khi học đồng ở Cao Môn về tôi đã từng lấy tài nghệ ra để truyền bao lại cho đồng bào được bao nhiêu người thành tài, đã hoàn toàn cố gắng để tránh những sự nguy hiểm rủi ro, dù chưa khỏi hăng say người bị bệnh thần kinh (Système nerveux), đã dùng búa chiếu tát để giúp nhiều người buôn thua bán lỗ thành phà đạt thành công, để búa yêu nhân đạo để dạy hạnh phúc gia đình cho bao vợ chồng chênh nhau, rồi thành hòa hợp, v.v.

Hằng ngày tôi nhận được nhiều thư

nhắc khom (tướng số) của tôi, ở xa xin gửi thư về tôi có thể xem chữ mà đoán được tính

nết người, xem tướng mặt (Physiognomie), xem tướng chữ (graphologie) xem tướng tag (chiromancie), tôi đã từng kinh nghiệm nhiều rất đúng nay lại muốn đem tài mọn ra công hiến đồng bào. Vui các bạn muốn biết rõ tướng lai hạnh phúc của mình, đường công danh ra sao, nhân duyên như thế nào, cửa háng vắng khách tự nhiên đông, hãy viết thư về cho tôi.

Học Gong Trà Kha lối hâm thụ, mandat 3p.00

Búa chiếu tài, búa yêu nhân đạo, búa thương 3p.00

Xem tướng tag (in rõ hal bản tag vào giấy kèm theo tuổi) 1p.00

Xem tướng mặt, gửi ảnh face 6x9 (xem chữ viết kèm theo tên tuổi ngày sinh) 1p.00

Hồi han xin kèm cờ 0p06 để trả lời.

Tại 120bis Chancalme, Hanoi (mandat để tên VŨ ÔN)

AVIS IMPORTANT — Đầu 6 April này, tôi vò Hué, Saigon, Cambodge, các bạn có thư từ gi xin gửi về 120bis Chancalme Hanoi, sẽ gửi theo cho tôi và vẫn đúng kỳ hạn.

CON ĐƯỜNG SÁNG

TRUYỀN DÀI của HOÀNG ĐẠO

(Tiếp theo)

DUY mỉm cười nhìn Thơ : — Biết vậy thì anh chậm lại chút nữa để ta cùng ra suối Lam chơi. Thơ đưa mắt nhìn vào trong nhà :

— Anh nói dễ nghe nhỉ. Các anh, các chị ấy đương trông đợi anh mòn cả mắt kia kia.

Duy nghe câu khôi hài bật cười to :

— Ủ nhỉ. Thế mà anh quên mất.

Rồi nhanh nhẹn chàng nhảy xuống ngựa.

Vào đến thăm, Minh dương ngời dùn đầy trên chiếc ghế du, đứng dậy :

Cố nén sự bức tức, chàng vội vàng ngồi phịch xuống ghế, thong thả nói :

— Mệt quá...

Nhưng Minh vẫn không tha, túm tim cười, hấp háy mắt nhìn Duy.

— Chú mệt à ? Đi những đâu mà mệt ?

Duy cầm cốc rượu mạnh uống cạn :

— Đi xem họ vào đám.

Thơ đương xếp dọn bàn ăn, dừng tay hỏi :

— Ở đâu thế, anh ?

— Ở Hạ-niệu.

Ngừng một giây, Duy nói tiếp, vẻ chán nản :

— Họ chưa làm gì cả.

Minh hỏi :

không biết. Đối với họ thì chỉ có một cách : là cứ đè mặc họ với nhau, cốt họ trả tiền thuế minh sòng phẳng là được rồi.

Duy cãi :

— Nhưng họ khỏe sô lầm kia.

— Chú cứ tưởng thế thôi. Kham khổ lâu rồi họ cũng quen di chúc.

Duy ngồi lặng yên nhìn mình. Chàng nghĩ đến những tá điều của mình, rùng mình. Chàng biết Minh mới mua một cái đồn điền lớn về vùng Bắc-giang được hơn một năm nay và trong nhà ăn tiêu xa xỉ lắm...

Yến, vợ Minh, tiếp lời chồng :

— Nhà tôi nói thế mà phải đấy chứ ạ. Minh phải nghĩ đến mình trước đã. Chú có ý tốt muốn cho

câu nói của Minh ban nãy : « Kham khổ lâu rồi cũng quen » và ngẫm nghĩ. Chàng ngờ rằng sự khổ cực của dân quê chung quanh chỉ là ở trí tưởng tượng của chàng. Có lẽ ta tự đặt ta vào địa vị họ — Duy ngã thầm — nên ta thấy họ khỏe mà thôi. Những nét mặt hốc hác của bọn trẻ con làng Thương-nông, rá cơm hầm trong nhà người ta diễn lại hiện ra, rõ rệt, như một cái chứng có hiên nhiên của sự chung khổ chung quanh. Duy chợt nhớ đến quang cảnh đình làng Hạ-niệu, đến vẻ mặt phón phở của bọn chức dịch, và chàng giật mình khi nhìn thấy ở trên mặt Minh và Vận cũng cái vẻ phón phở ấy, Chàng nghĩ thầm :

— Kia, chủ nhân đã về rồi. Làm việc bí mật gì mà đi lâu thế ?

Vân cười xòa :

— Cậu dốc nhà tôi còn làm quái gì nữa.

Cậu nói lòng có ý nhắc đến cuộc đời chơi bài của Duy khiến Minh thích chí, vỗ tay cười ầm lên.

Minh nháy mắt bảo Duy :

— Lần sau, chú rủ tôi đi mới nhé. Đừng có mò mò đi ăn mảnh, không nên đâu.

Mọi người đều cười ồ. Duy khéo chịu ; cuộc đời mà chàng muốn quên hẳn, luôn luôn có người cố ý bắt chàng nghĩ đến.

— Họ chưa làm gì cơ ?
Thơ ôn tồn giảng :

— Ấy nhà em đưa tiền đẻ họ đào giếng, nhưng chắc là họ bận đám, nên họ chưa khởi công.

Vân nghe nói, cười phá lên :

— Có thể mà chú buồn được. Họ không làm thì thôi, đòi tiền về càng hay chử sao ?

Minh mỉm cười :

— Đưa tiền cho bọn nhà quê mà còn hỏng đòi lại ! Chắc là họ chia tay nhau rồi.

Duy giật mình nhìn Minh hỏi :

— Sao anh biết ?

— Tôi thì còn lạ gì bọn họ mà

họ sung sướng, nhưng họ không or gì chú đâu, còn oán nữa là dẳng khác.

Vận cười nói :

— Thà cứ như tôi này là ôn hơn hết. Cứ mỗi năm về thăm đồn điền hai lần đê thu thóc, rồi lại ra Hanoi. Ở nhà quê thì buồn chết. Có phải không cô ?

Thơ nhìn Duy, mỉm cười đáp :

— Tôi thì ở nhà quê đã quen rồi.

Duy vẫn ngồi lặng yên, chàng mỉm nhìn chiếc nhẫn kim cương lóng lánh trên tay mình, và nghĩ đến những bàn tuy cục mịch của bọn nông phu. Chàng tự nhắc lại

— Minh và Vận, cũng chỉ như bọn kỳ mục kia, chỉ biết nghĩ đến mình, sung sướng lấy một mình.

Duy định nhún nhìn kỹ Minh và bỗng nhiên thấy thèm muốn có cái trí suy xét đơn giản của Minh trước mọi việc, dù lỗi cả cho người khác, yên tâm không nghĩ ngợi lỗi thôi.

— Có nhẽ thế mới sung sướng được chẳng ?

Duy ngập ngừng không dám trả lời mình ; chàng vừa mới nhận ra rằng chỉ có những lính hồn thấp kém mới có thể tự túc một cách quá dễ dàng như thế

Tuy nhiên, Duy vẫn không khỏi ghen tị với sự sung sướng của Minh, và liên tưởng đưa chàng so sánh với nỗi sung sướng của chàng lúc bắt đầu yêu Thơ và tìm được cái lý tưởng gây hạnh phúc cho người khác. Chàng buôn râu nghĩ rằng cái sung sướng ấy mỏng manh đến nỗi gấp sự thất bại làland như lần khói trước gió.

Bất giác, chàng nhìn Thơ. Và chàng hốt nhiên cảm thấy nét mặt thanh thoát của người yêu như một ánh tường đã lừa dối chàng. Thơ vẫn nhẹ nhàng nói chuyện với Yến, với Minh, với Văn, như không xảy ra một việc gì, trong khi lòng chàng xao xuyến trước ý nghĩ như một lá thuyền nan bập bênh trên mặt sóng cả. Lúc này, Duy cảm thấy Thơ xa chàng quá, không thể hiểu được chàng mà cũng không thể cứu vớt được chàng nữa. Thơ làm việc thiện như nàng làm trăm ngàn việc khác, do cái tính tự nhiên của nàng, không bao giờ tim đến cẩn nguyên của công việc mình làm, không bao giờ bức rút tự hỏi tại sao hay nghĩ cách làm thế nào để đạt lý tưởng cho đến tuyệt đối. Phải rồi, Duy tự nhủ, trí ta bắn khoán đi tìm hạnh phúc hoàn toàn, cho ta và cho người khác, và vì ta thấy khó khăn quá, thấy sức không đạt được lý tưởng nên ta sinh ra ngay cả đến sự chính đáng của lý tưởng ấy. Hạnh phúc của người khác, thì đây, kết quả kè dã buôn nản; còn hạnh phúc của riêng ta? Ta đã bắt đầu ngờ vực rồi.

Duy buôn nản ví cái hạnh phúc ấy với một con bướm trắng chàng bắt được, nhưng bướm đã tuột bay đi, để lại trong tay chàng một ít phấn; còn Thơ, Thơ cũng không giơ tay với lại nữa. Duy nhận thấy chàng và Thơ không phải là cùng chung một linh hồn như chàng tưởng; dấu yêu nhau đến bực nào chàng nữa, chàng và Thơ vẫn là hai người cách biệt nhau, như

hai con chim mỗi con ở một bên cửa kính mà vẫn cố tìm lối giao cánh với nhau. Chàng nhận thấy mình có độc lạ thường, như cây thông đứng sừng sững giữa đồi than thở cho sự cô độc của mình.

Trong lúc những ý tưởng ấy đến làm náo động tâm trí, Duy lấy làm lạ rằng chàng vẫn cứ động như một cái máy, tay chàng

Duy vội vàng đánh trống lảng:

— Tôi có phải là đốc đầu mà anh cứ tôn lên thế?

Vận nói:

— Cũng phải gọi là thế chứ. Chẳng nhẽ lại gọi tên tục chú ra.

Thơ nói:

— Anh cứ gọi nhà tôi là cậu ba là được rồi.

Yến ra vẻ không bằng lòng:

vẫn đều đều gấp đồ ăn và miệng vẫn đều đều nhai.

Bỗng Duy nghe Minh lên tiếng:

— Chú Duy đói có khác, chỉ ăn thôi không nói năng gì cả.

Duy bàng hoàng trả lời:

— Ai bảo anh thế?

Câu trả lời vỡ vần khiến ai nấy cả cười. Nghe tiếng cười khanh khách của Minh và của Vạn, Duy sực nhớ đến tiếng chuông đồng hồ báo thức, những hôm mà chàng cần phải dậy sớm. Lúc này chàng chỉ có một ý muốn, là dấu kín sự náo động trong tâm hồn. Chàng cũng lên tiếng cười theo, cười thật to, khiến cho Thơ ngạc nhiên nhìn chàng. Vận nói móc:

— Cậu đốc nhà tôi cười chưa thận, nghe làm sao ấy.

Lúi xùi thế không được. Anh em trong nhà đã dành, nhưng còn người ngoài.

Thực ra, Yến thấy Duy bay gọi tên húy Minh ra nên muốn cho chàng một bài học. Duy cũng hiểu ý cố giấu một nụ cười chế nhạo:

— Vâng xin lĩnh ý chỉ Hàn. Nhưng chỉ cứ gọi tôi là Duy cũng tốt lắm rồi.

Rồi chàng cười ầm lên, đứng dậy.

Lúc Duy ra ngồi ngoài hiên, trời đã đổi gió nồm. Mây den từng giải theo gió bay lên cao, một thứ ánh sáng lạnh lẽo ôm chùm lấy mọi vật. Duy có cái cảm tưởng rằng thứ ánh sáng ấy dương lùa vào tâm hồn.

(Còn nữa)

Hoàng Đạo

Lại, Giang-Mai, Hà-cam

Muốn khỏi bệnh trên 1 cách mau chóng không hại đến sức khỏe, sinh dục, chỉ dùng thuốc Thượng-Đức là được vừa ý:

Lại : ra mù, máu, buốt tức, xung ngọc hành, bí tiểu tiện... dùng 1 lọ đỡ trống thang, 6 lọ khỏi hẳn. Giá 0p 50 một lọ.

Giang-Mai : lở loél, cù định, thiên pháo, mào gà, hoa khế, hạch, sốt, đau xương... dùng 1 hộp đỡ hẳn được 1 nưa. Giá 1p00.

Hà cam : mụn, soái, phát sốt, phát rết, đau đớn không di lại được, chỉ 2 hộp, mỗi hộp 0p80 là khỏi hẳn.

Ai muốn chữa khoán, già nhất định, nhà thuốc đều nhận.

Lại nhà thuốc có buồng riêng khám bệnh, chữa bệnh rất hợp vệ sinh. Có bệnh, không đâu bằng đến nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC

15 phố Nhà Chung, Hanoi

Hỏi bệnh xin định tem để trả lời

Có đại-lý khắp các tỉnh :

ĐẠI-LÝ : Hanoi : Bách-Gia 71 phố Hàng Nón. Haiphong : Văn-Tân 37 Avenue Paul Doumer. Nam-dinh : Việt-long, 28 Rue des Champeaux. Ninh-bình : 41 rue Marché. Nha-trang : Ng. định-Tuyên, tailleur. Bắc-ninh : Vĩnh-Sinh 164 rue Tiền-an. Uông-bì : Mai việt Sáng 27 rue Vernaz. Vĩnh : Sinh-huy đường-diểm 25 Maréchal Foch. Thanh-hóa : Thái-lai 72 route Bến-thủy et 6 Grand Rue. Hải-duong : Quang-huy 25 rue Maréchal Foch. Hadong : Minh-long 25 Ng-hữu-Đô. Thái-bình : Minh-cháu 36 Jules Piquet. Cao-bằng : Ng. xuân-Chiem 64, rue Vườn Cam. Vĩnh-yên : Mme Ng. thị Năm 47 Mai trung Cát. Huế : Thanh-niên 43, Rue An-cx. Tam-quan : Trần hóa Đạo commerçant. Long-xuyên : Ng. hưu Thué dit Thái Librairie. Faifo : Hồng-phát 126 rue des Cantonais. Bắc-liêu : Trung-hiếu-nghĩa 60 Lamotte Cariier. Bến-tre : Tân-Thanh. Cần-thơ : Ng-v-Nhiều Kiosque au Petit-Guin. Thakhek : Ng-v-Khôi. Phá-lý : Việt-Dân Bd principale. Tou-rane : Lê công Thành avenue du Musée. Bắc-giang : Vinh-Hưng. Yên-báy : Tam-dông 23 place du Marché.

BAS SPORT “ CÉCÉ ”

VENTE EN GROS
CU CHUNG
100, Rue du Coton
HANOI

SẮP CÓ BÁN

Một tập tranh in nhiều màu trên giấy dày thượng hạng khổ rộng 25 x 32

50 mẫu y phục phụ nữ LEMUR

do họa sĩ Cát Tường vẽ và xuất bản.
Nhà xuất bản Đời Nay phát hành.

Có đủ các kiểu áo từ người nhơn đến trẻ em.
Có lời chỉ dẫn rõ ràng về cách lựa kiểu, cách may, chọn màu và kích thước để tiện mua vải

Giá 1\$80

Hat san

Thảm quá!

T. T. T. Năm trong truyện ngắn « Người thứ nhất » :

Mà hễ người bộ hành bay chiếc xe thản nhiên đi qua là lại ném cho bà cụ một thất vọng thoát ra bằng tiếng thở dài.

Người bộ hành bay chiếc xe ấy không thảm nhiên đâu, vì còn nhớ ném cho bà cụ một thất vọng. Mà một thất vọng ấy nếu do chiếc xe ném cho bà cụ thì hẳn nó cũng ở cái xe ấy thoát ra bằng tiếng thở dài. Lý luận lầm. Cần có nghĩa hay không thì đó là điều phụ không đáng kể.

Và thảm thùy quá!

Cũng trong truyện ấy :

Người con gái mới độ hai mươi, mà lo buồn đã sớm hái mít cả những nụ cười đáng lẽ phải nở ở trên cặp môi hồng tươi, song chỉ thấy luôn luôn ngậm miệng hay chỉ mỉm đê se se những câu ca nỗi nỗi, nặng một nỗi.

Vẫn tâm lý thường tối nghĩa. Đành rằng thế. Nhưng thiết tưởng trước khi viết văn tâm lý, người ta cũng phải học đặt câu đã chứ !

Tinh mắt !

Cũng trong truyện ngắn ấy :

Một xiêu thuốc lúc nào cũng xôi rέo, dặt dưới chân giường. Một bức màn mành án ngữ mắt người qua lại.

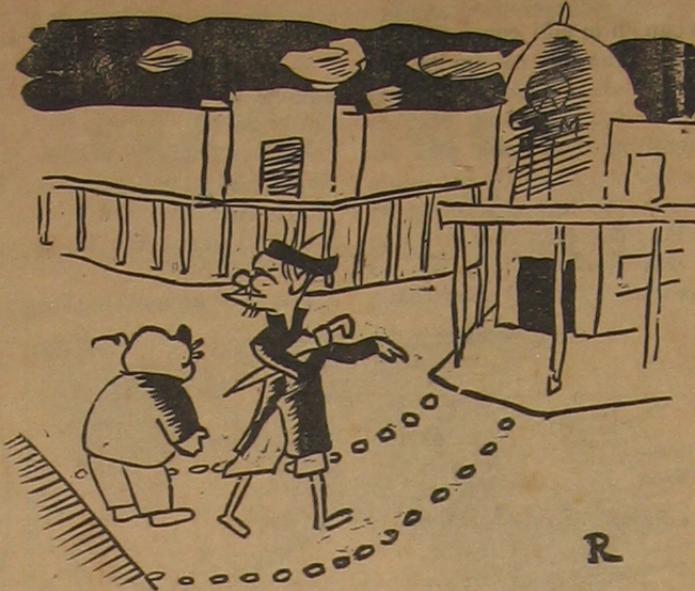
Tác giả đứng nấp « bên một gốc cây hàng trại lá trước cửa » để nhòm vào trong nhà nàng. Thế mà không những trông thấy xiêu thuốc đặt dưới chân giường, lại còn nghe thấy cả tiếng sôi rέo của xiêu thuốc ấy, tuy đã có bức màn mành « án ngữ » mắt người qua lại, nghĩa nôm na là che bắn mắt người qua lại không cho nhìn thấy các vật ở phía trong.

Người con có hiểu

Cũng trong truyện ấy :

Người con trai dần lớn lên và kéo lại được những vui qua về lắp vào chỗ trống của người cha

Đứng tưởng rằng người con trai ấy có tài quý thuật kéo lại được những vui đã mất về lắp vào chỗ trống nào trong thân thể người cha. Sự thực, người cha đã chết, và đây tác giả chứng chỉ muốn

— Cứ tiền ! Chết đã có nhà nước đèn. Thiệt quái gì đâu đến chung minh mà sợ.

nói người con trai vui chơi đùa quên cái chết của cha. Văn viết thảm thùy đến thế mà không chịu thích thì mấy người hiểu nổi ?

Ví von !

Cũng trong truyện ngắn ấy :

Bởi vậy, tình ái chắc chỉ như một sợi tơ mảnh, và người ta khi vào tình ái không mang khi còn được một tấm hồn và lòng yêu trong trẻo, chưa một lần gợn.

Sợi tơ mảnh thế nào mà tình lại chỉ như một sợi tơ mảnh được ? Và không biết cái ý nghĩa « tình là một sợi tơ mảnh » có liên lạc gì với cái tâm hồn trong trẻo, chưa một lần gợn, « khi người ta vào tình ái ? »

Một cảnh ác nghiệt

Nóng Công Thương số 3, trong truyện ngắn « Tình xưa » của N.T.Lêng :

Trước nhất phải dập nát cái cảnh an nhàn lìa dối này nó đã chói buộc mình vào biết bao nhiêu cái giây không đâu.

« Dập nát cái cảnh » ấy ra là phải lầm, vì nó đã lừa dối đem chói buộc tác giả vào biết bao nhiêu cái giây không đâu, mà không để những cái giây không đâu ấy chói buộc tác giả vào cái cảnh an nhàn.

HÀN ĐÃI SẠN

Docteur ĐẶNG VŨ HỶ

Ancien Interne de l'Hôpital Saint Lazare de Paris
Spécialiste des maladies vénériennes & cutanées

CHUYÊN MÔN VỀ :

Bệnh hoa liễu — Bệnh đòn bả
Sửa trị sắc đẹp

Kham bệnh

Sáng 9 giờ đến 12 giờ
Chiều 3 - 7
Chủ nhật mở cửa buổi sáng

Chỗ ở và phòng khám bệnh

16 & 18 Rue Richard — Hanoi
(đã phố Hội-về)
Télé. 242

Dầu Cá

Rất nhiều sinh tố (vitamines)

Trẻ con chậm lớn,

Người già tịt cắn,

Người yếu phai

đều phải dùng dầu cá

tại hiệu Thuốc Tây vườn

hoa của Nam

Pharmacie TIN

5-7 Place Negret — Hanoi

Téléphone : N 280

Mưu sâu

Một người khách cưỡi ngựa ghé thăm ở một ngôi hàng. Đến đêm có người đến bắt mồi con ngựa đi.

Hôm sau anh ta di rao khắp thành rắng nếu ai bắt cắp mà không trả lại ngay thì anh ta sẽ làm như bố anh ta ngày trước thì có mồi chết.

Người ăn trộm sợ không biết anh ta lại làm cách nào nên đem ngựa lót trả.

Có người tò mò hỏi :

— Thế em nhà hồi xưa mỗi lần mất ngựa thì làm làm sao ?

— Có sao đâu, mất ngựa thì về bộ vội...

Khi với nhau

LÝ TOÉT — Tôi tiên chung minh là loài khỉ, nhưng nhà thông thái bảo thế !

XÃ XÈ lát — Tại khi nó dồn như thế chắc !

Tại khách sạn

— Anh là bồi khách sạn ?

— Vâng.

— Thế thì năm giờ sáng mai, anh nhớ đánh thức tôi dậy nhé !

— Vâng, ngài cứ gọi chuông, tôi sẽ lên ngay để đánh thức ngài.

Của Van Phan

Đẽ chịu

Một

phú thương dự tiệc ăn no quá, thắt lưng lại cái khít tức bụng thở tag xuống nới thắt lưng hay bỏ bàn ăn ra ngoài thì lại sợ bất lịch sự và mất hết vẻ vang.

Nhà phú thương nghĩ kế, đoạn điêm tinh nói : Các ngài làm việc với nhà nước thực sang trọng nhân rõi, chứ chúng tôi về thương nghiệp, kè thi lự do nhưng vẫn vâng là lúc các hàng hóa không có giá thực, là lo sốt vó. Các ngài xem (vì nó vừa cởi thắt lưng đưa ra) một cái thắt lưng da tay khóa chromé, đẹp lại tốt như thế này mà giá bán có sáu hào, cũng không chay.

Một ông ngồi bên cầm tay xem nói :

— Rẻ mà tốt nhỉ, thắt đẽ chịu lắm chứ ?

Nhà phú thương hé nụ cười khoan khoái :

— Vâng đẽ chịu lắm.

Của Vũ danh

Nghỉ một lát

Thằng Hải nghịch ngợm phải ba nó đánh một mẻ khá đau. Tức mình quá, Hải chạy vào xó ngồi khóc rùm lên. Nhưng một chốc ba nó nhẹ lặng thinh, liền nói :

— Sao, mày thối khóc rồi à ?

— Phải dâu ! Vì mệt quá, nên con nghỉ một lát đã, ba a.

Của Ba Năm

Sự thật

QUAN TÓA hỏi người làm chứng :

— Anh đã có vợ chưa ?

— Bầm quan Tòa đã có a.

— Anh lấy ai ?

— Bầm lấy một người đàn bà a.

— Anh này trả lời mới là hàng ! Không dẽ anh đã thấy ai lấy một người đàn ông chưa ?

— Bầm có a.

— Anh còn cố cãi à ! Thế ai ? Anh thử nói nghe ?

— Bầm quan lớn Tòa, chỉ chứng con a.

VỤ BÃI BỀ THÁI-BÌNH

Ông Ngô-vân-Phú chủ nhiệm báo Đông Pháp và Hanoi Soir được ông Thống-sứ Chatel ký nghị định cho 1.500 mẫu ruộng bãi bể Thái-Bình.

Ba chục lính khổ xanh về trông coi cho ông Ngô-vân-Phú nhận ruộng. Chín người dân nghèo Thái-Bình bị bắt giam.

Vì nói rõ tình cảnh khốn khó của dân nghèo Thái-Ninh, phóng viên Ngày Nay gặp nhiều sự khó khăn. Nhưng bốn phận nhà làm báo, người phóng viên vẫn cứ phải làm.

Ông Ngô-vân-Phú thắng trận

THẾ là ông Ngô-vân-Phú đã thắng trận. Ông vừa được ông Thống-sứ Chatel ký nghị định cho 1.500 mẫu ruộng bãi bể ở Thái-Bình, 1.500 mẫu ruộng bãi mà sau khi thành điều sê-tri giá là 30 vạn bạc, tức là 3 triệu quan tiền tây.

Bọn dân nghèo Thái-Bình vừa mất tiền đắp đê (cố bầy vạn bạc thôi) vừa mất đất cày cấy, kẽ ra cũng chẳng đáng thương chút nào. Ai bảo họ không làm chủ báo, không quen thuộc nhiều, không có thắn

Nếu làm chủ báo như ông Phạm Quỳnh, ông Ngô-vân-Phú, ông Hàn La, ông Cửu Bồng lợi bao nhiêu, thì làm một anh phóng viên thóc mách, hay dả động đến sự thực, chỉ tò mua sự thù oán vào mình. Vâ-trái-lai, chẳng được hàn lâm, hàn liec, cửu phẩm, cửu phiến gì cả, mà người ta còn dọa bỏ tù mình là khác nữa!

Nếu thực tình tôi muốn viết một thiêu phóng sự về lao tù, thì không có dịp nào may hơn là hôm thứ hảy 25 Mars 1939 vừa rồi.

Cái dáng « bơi » kiều diễm và cặp mắt nhung « lồi » của em, đã làm cho anh bồi hộp mấy phen.

BỆNH TAO BON

Lào, mèo, nồng nhẹ, nên mau dùng « Bác-Ái Thân-Linh Tế » sẽ đỡ ốm chắc ý lành bệnh. **CẨM NHIỆT, HỒN MÈ, PHÁT BAN, KINH PHONG**

Thuốc BÁC ÁI TRÂN CHÂU TÂN, thối bình trong 15 phút. Bán tại BẮC ÁI DƯỢC HÀNG, 100 Bd Tông-dốc-phương — Cholon. **ĐẠI-LÝ : Trung-ký :** Nguyễn Minh Tuyên, Thủ Khoa Nhâ-Trang; Thái-Lai-thu Thanh-hoa; Trần Văn Thành Qui-nhơn; Nguyễn quý Tham Đô-luong; Trần-thị-nhu-Mân Huế; Tà ngọc Liên Quảng-ngãi; Trần Đề Tag-hoa; Maison Chaowhwo Ninh-hoa; Lê van Cam Da-lat và Trần Tuân Fai/oo. **Bắc-kỳ :** Maison Ich Tri Ninh-binh; Vũ kim Ngan Lao-kag; Trần gia Thuy Phủ-lý; Nguyễn thuy Ngan Cao-bảng; Nam Tân Hải-phong; Trần văn Ra Thái-binh; Vinh Sinh Bắc-ninh; Maison An-Hà, Chí-Lợi Hà-nội; Lê công Thịnh Thái-nugéen. **Lào :** Lê dinh Tỉnh Vientiane; Nhật-nhật-Tân Thakhek; Lê khắc Nhơn Paksé; Nguyễn xuân Hoe Savannakhet; Nam-Phuong Pnompenh và khắp cả Nam-kỳ.

VỀ vụ bãi bể Thái Bình, Ngày Nay đã có dịp nói đến nhiều lần.

Chúng tôi đã có hi vọng rằng ông Thống-sứ Chatel, một nhà chính trị khôn khéo vẫn được tiếng thương dân, sẽ dùng một phương sách thích đáng làm thỏa thuận hai thủ quyền lợi: quyền lợi dân nghèo và quyền lợi ông Ngô-vân-Phú. Lòng hy vọng quả chán thật và quá nhân đạo của chúng ta đã thành một mối thất vọng chua chát. Trước khi xuống tầu về Pháp nghỉ, ông Chatel đã không quên ký nghị định cho ông Ngô-vân-Phú 1.500 mẫu ruộng bãi bể ở Thái-Ninh, nơi mà năm 1932, Chính-phủ và dân nghèo đã gộp nhau mươi bốn vạn bạc (140.000p00) để đắp đê ngăn nước mặn. Dưới đây, chúng tôi nhường chỗ để ông Phạm-vân-Binh, phóng viên Ngày Nay, kể tiếp vụ bãi bể này.

N. N.

Hôm đó, được tin ông Công sứ Thái-Bình cùng ông Tông-dốc và ông Tri-phủ Thái-ninh mang một toán lính khổ xanh về đê... thi hành đạo nghị định cho ông Ngô-vân-Phú tôi với vàng mặc quần áo chỉnh tề, ra đón các nhà chức trách và làm phận sự một phóng viên.

Sau ba cái bắt tay, tôi bắt đầu phỏng vấn ông Tông-dốc trước:

— Thưa ngài! Hôm nay ngài lại bắt thêm được mấy tên dân nghèo nữa...

Ông Tông-dốc quắc mắt nhìn tôi:

— Phải, và tôi còn định bắt thêm nhiều đứa khác, nếu chúng phản kháng việc đòn điền này.

Tôi lẽ phép hỏi:

— Thưa ngài, ngài làm ơn cho chúng tôi biết họ phạm vào tội gì?

Tưởng là tôi hỏi lý ông Tông-dốc, ông Công-sứ trả lời hộ:

— Ngày Bính, tôi khuyên ông đừng can thiệp vào việc này nữa. Ông mà cứ xui dân nghèo ra, xin đất xin cát, làm khổ đê cho nhà chuyen-trach, tôi sẽ bắt buộc phải bắt ông.

— Xin lỗi ngài, tôi không xui ai cả. Lẽ giản dị hơn hết là dân ở đây họ đã biết xin miếng đất này từ lúc

tôi chưa ra đời, nghĩa là từ đời vua Tự-Đức kia. Và họ cũng đã ra khai khẩn bãi bể này từ ba bốn mươi năm nay. Nếu họ đợi tôi xui mới ra xin tránh bãi bể với ông Ngô-vân-Phú thì, thi chằng hóa ra hân hạnh cho tôi quá.

— Nếu ông không xui, thì sao ông lại viết đơn hộ dân, lại viết báo can thiệp hộ dân, ông có nhận như thế không?

— Thưa ngài, cái đó, có. Dịch bộ đơn cho dân ra chữ tây, viết báo kẽ tinh cảnh khốn khổ của dân nghèo và viết thư bày tỏ những nỗi oan-ức của dân với ông Chatel mà tôi có hân hạnh biết từ hồi ông ấy còn làm Khâm sứ ở Trung-ky, tôi thiết tưởng đó không phải là xui dân.

— Vâng nếu ngài cho là xui dân việc mà tôi đã làm theo lương tâm của tôi hôm qua trên bãi bể, tức là hết sức can ngăn họ đừng làm ầm ĩ, đừng kêu la, đừng bạo động lúc ông phủ Thái-Ninh cho lính xuống đỡ nhà của dân và bắt sáu người trong bọn họ, thì tôi xin nhận là có xui dân. Tôi xin vui lòng để ngài bắt và theo ngài về tỉnh.

Ông Công sứ, ôn tồn bảo tôi:

— Tôi biết ông là một người sẵn sàng với những việc công ích. Đối với vụ này, tôi đã hết sức bênh vực dân, nhưng đây chỉ là lệnh quan trên, tôi phải làm chức vụ. Vâng lại ở miền này, không thiếu gì việc đáng làm khác. Ví dụ việc tìm cách lấy nước vào ruộng cho dân khỏi mất mùa. Nếu ông vui lòng cộng tác với tôi để làm việc ấy thì hay lắm.

Tôi:

— Cám ơn ngài đã có lòng nghe đến cách sinh hoạt của dân nghèo. Tôi vẫn biết ngài là một ông quan cai trị rất thương dân, bởi thế tôi rất kính trọng ngài. Nhưng tôi rất lấy làm tiếc đối với vụ bãi bể này, tôi còn có bốn phận của một nhà làm báo.

Ông Công-sứ:

— Vậy khi về tỉnh tôi sẽ tư liệu phủ Thống-sứ là ông có định làm vê vụ này và nếu xảy ra sự gì ông sẽ phải chịu trách nhiệm.

Tôi:

— Về phần tôi, tôi sẽ tìm hiểu cách tóm tắt tôi không có trách nhiệm gì trong vụ này. Ngày giờ xin kinh chào ngài.

Tôi từ giã ông Công sứ, ông Tông-dốc và ông tri phủ, với một nụ cười không thỏa mãn, với một nụ buồn bã trong lòng.

Vụ này rồi ra sao? Tiếng khen thưởng của mấy nghìn dân nghèo khổ ở Thái-Ninh rồi có đem lại cho họ mấy nghìn mẫu ruộng ngoài ven bờ kia không?

Trên đường trở về, tôi gặp những người dân quê gầy gò và hốc hác lặng lẽ đi; và tôi quay lại nhìn rất lâu bãi bể mông mênh tấp nập dưới ánh mặt trời, bãi đất mà họ nghèo kia đã mấp lên đó bao nhiêu là mồ hôi nước mắt.

Phạm-vân-Binh

THỔ NHIỆT TÂN

KHANG-KIEN DƯỢC PHÒNG

THOUGHTS & FEELINGS

Mùa thu đã tới, nóng lạnh bất thường, gió lạnh thổi qua, dân ốm, dân bà, trẻ con, người nhón hay bị phát sốt rát đều rất lấy làm khó chịu. Các người nên mau mau dùng thuốc của hiệu KHANG-KIEN Thổ-Nhiệt-Tân chỉ trong 5 phút đồng hồ sẽ khỏi hẳn. Quý ngài nên mua thuốc Thổ-Nhiệt-Tân của hiệu Khang-Kien để sẵn trong mình để phòng khi trời nắng giờ giờ sẽ khởi. Tán này rất là kinh tế tiện lợi và rất là chóng khỏi. Giá mỗi gói là 10p.

CHƠI VĂN

NHỮNG nụ cười gửi đến ngày
một nhiều phong kin trong
những bức thư ý vị. Hân lâm
viện lui Cười đã thành một đoàn
thể lớn trong đó các thiên tài
vui tính đến hội họp mỗi tuần
một thêm đông. Tuần trước Lê
Ta tự xin cho mình một chức
thư ký tạm thời, không ngờ có
một vài bạn không nghe. Những
ban đó nhất định bắt Lê Ta phải
lâm hội chủ.

Hội chủ một hân lâm viện.. hay
nguyên soái trên các vị tinh tú
trong Tao đán, dành giá nào
bằng! Nhưng dè Lê Ta còn nghĩ
lại coi... Có lẽ Lê Ta không dám
nhận ngay, trừ khi nào... các
Bạn ép aong dữ quá. Hiện giờ
Lê Ta có một ý nhỏ về một chuyện
rất lớn lao. Viện hân lâm của
chúng ta có thể thành một cơ
quan vĩnh châl. Chóng ta sẽ
đặt ra nội lệ, sẽ kén người tài
giỏi để lập thành một ban nhí
thập bát tú hay một ban sô linh
tú nhiều hơn.. Người khắp nơi
sẽ có một huy hiệu riêng và sẽ
theo một khâu hiệu vai vế...
Nhieu cái hay lắm. Nhưng đó
là câu chuyện ta sẽ bàn đến sau
này.

Về cuộc thách đối, sự sốt
sắng của các văn nhân
tài tử không bút nào tả
xiết. Lê Ta ít lâu nay làm việc như
bốn người lực sĩ mà vẫn không đọc
xé những câu đối của mọi nơi.

Cái hy vọng, cũng như sự sung
sướng của Lê Ta, mỗi ngày chồng
chất một cao theo bê cao của tập
thứ tio gửi về tòa soạn.

Song tiếc thay trong số câu đối
nhiệt thành đó, Lê Ta không chọn
được mấy câu chứng chắc có thể
làm vinh dự cho các bức anh tài.
Vé đối cõi Bảo Vân quả thực
không ai trị nổi. Câu ấy sẽ đề một
trường hàn trong lịch sử và phải
chiếu phản lẻ loi cũng như bao
nhiều sự hiềm hóc ở đời.

Nhưng hiềm hóc không phải chỉ
thấy trong phái dân bà. Câu « Ba ba
đã chin » của ông Phùng Quảng Văn
cũng không kém phần đáo đẽ. Có lẽ
ông Quảng Văn muốn báo thù lại:
họ đã oái oăm thì ta oái oăm hơn

thế... Có bạn lại bảo rằng câu « Ba
ba đã chin » khó được thế là vì tác
giả câu ấy, tuy thuộc phái khỏe,
nhưng tên là Quảng Văn. Nghĩa là
cũng Văn. Quảng Văn với Bảo Văn
khác nhau có một chữ.

Nhờ có câu đối Bảo Văn, bạn tu
mi chúng ta được than thở một câu
não nuốt : « Thấp cơ thua tri đàn
bà ». Song nhờ có cách trả miếng
của họ Phùng, các bạn nữ lưu trong
văn đàn cũng phải bứt rứt. Lê Ta
được chứng kiến — nghĩa là được
đọc thấy — những sự cố gắng dữ
dội trong bao nhiêu bức thư dưới
ký những tên dịu dàng. Một số nữ
hữu của chúng ta (trong đó có Liên
(Hà Nam), cô Ngọc Lan (Phúc-yên)
và một người bạn gái của ông Lê
Quân) cùng có một câu rất đáng yêu
đề « Xin chịu thua », câu Ba ba đã
chin. Các cô cùng mỉm một nụ cười
nhũn nhẽn và cùng đáp lại bằng một
câu ý nhị theo giọng bà Tú Xương :
« Xưa nay em vẫn chia ngài ».

Các ngài tu mi chắc cũng đỡ uất
ức.

Một vài bạn chưa chịu bỏ tay vội.
Họ khắt :

— Họ vẫn xin hãy chịu chàng
hôm nay.

Lê Ta cũng xin hãy tam gác chuyện
họa câu đối sang một kỷ khác.

Trong lúc đợi những câu hoàn
toàn cầm tú mà Lê Ta tin rằng
thế nào cũng đến, hôm nay Lê Ta
hãy xin nói đến một vài chuyện
mới trong cuộc chơi văn.

Trước hết xin nói đến chuyện
hoa thơ. Nhưng bởi chúng ta hợp
nhau dưới dấu hiệu vui cười, những
bài thơ của chúng ta xướng họa với
nhau cũng sẽ có những tình cách
cười cợt. Đó là điều cốt yếu. Ngoài
ra, bao nhiêu linh dáng lạ của âm
diệu, bao nhiêu vẻ kỳ di, oái oăm,
ởm ở, lát léo ta có thể tưởng tượng
được, ta sẽ đem ra thử thách nhau.

Ngày xưa, cõi nhân sướng họa một
cách rất nghiêm trang.

Họ thở dài để dự cuộc chơi văn,
và văn thơ của họ cũng có những
bộ râu dài đạo mạo.

Ta không thể nữa. Ta làm thế
này.

Tàn nhang khỏi hân

Bôi thí nghiệm ngay tại Mỹ-viện trong 5 phút thấy biến hóa lốt đèn. Làm mìn tươi da mát. Tàn nhang không phát lại nữa. Giá 2p - 3p - 5p một hộp

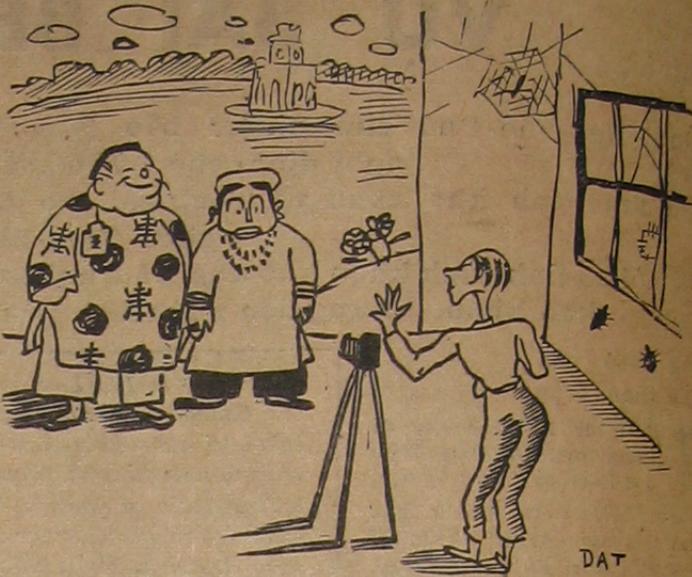
Da trắng mịn tươi đẹp mãi 2\$00, 3\$00 một hộp

Bã roa hóa chất này, da không khô bắc, nước da tươi mịn màng. Nhờ dùng phải phấn kem xáu cũng không hại da nữa. Tóc dài, ruộm tóc đen, hung và bạch kim, tóc rụng, rụng lông, gầu, lông mì dài cong, chứng cá (khỏi hẳn, không còn vết thâm, không phai lại) nốt săn nơi mặt, đều giá 1p - 2p - 3p một hộp — Trước
làm massage (soa nắn). Tóc mọc; giảm má, seo, lông mày mọc thêm, vết son tràm đậm, gầy, béo, nở vú (tròn đẹp mịn) đều giá 2p - 3p một hộp. Nốt ruồi, hột con, rãnh trắng, nè da, bôi nách 0p50, 1p một hộp. Trị da dán, nước hoa mắt đẹp sáng, đều giá 1p, 2p 00 một hộp. Thuốc trét để tươi da xanh tóc (oống) 2p, 3p một hộp — Dịp kéo Massosein 20p, mặt nạ cao su. Máy xông lồng my 0p90. Máy gọt búi chí — Rất đắt đồ sửa sảc.

UỐN TÓC ĐIỆN — Các kiểu, để các bạn biết cách dùng. Không tinh tiền. Nếu mua máy uốn tíc, 1p80, 2p80, 3p50, 5p một cái. Thuốc uốn tóc 1p, 2p một hộp.

Ở xa xin gửi lô sô hóa giao ngắn, lấy hàng ở nhà gác thép hay ga rồi trả tiền tại đây. Hồi gi xin kèm tem để trả lời.
Mỗi lần mua hàng lô sô hóa giao ngắn hay là muốn có thơ trả lời, xin để tên và chỗ ở (adressee) rõ ràng. Kéo chúng tôi nhiều thơ từ, nhâm lục và quên thơ trước,
nên mỗi lần viết thơ nên để tên, chỗ ở rõ ràng.

MỸ VIỆN AMY 26 phố Hàng Than — Hanoi

DAT
— Máy ảnh của ông nhỏ thế, liệu có chụp được đủ hai vợ chồng chúng tôi không?

Thênh thang thả thích thú thanh
thơi.

Xin thách lại ông Minh Faifo và
các bạn.

Lối thơ ờm ở này có rất nhiều
hình thê nghịch ngợm. Các bạn có
thể nghĩ ra được nhiều bài rất ngộ
ngingo theo những đầu đề buồn
cười.

Ngày xưa, trên mặt báo này đã có
những câu thơ than :

Nỗi niềm non nước nôn nùng
Lỡ lòng lạc lối lật lùng lè loi
Tâm tình tan tác lái loi
Ngại ngùng ngao ngán nghĩ người
ngắn ngo... v.v.

Gần đây, một bạn vui tính (ông
hay cù Đào Dương chẳng biết?) lại
hiển một lối nữa :

Biết chi đưa tiền đèn bồi
Thân minh biến đổi thế đời ai thương?

Cái dung ý của lối này là mỗi tiếng
nôm lại có một tiếng nho đi liền
theo (câu trên) hoặc trái lại mỗi
tiếng nho lại có một tiếng nôm kèm
sau (câu dưới); và trong từng cặp
ấy, hai tiếng cùng một nghĩa với
nhau : *đưa* là nghĩa của *tiền*, *đèn*
là nghĩa của *bồi* — *Thân nghĩa là
minh, biến nghĩa là đổi* v.v.

Theo mấy lối này, xin các bạn
làm thành những bài có ý nghĩa
(ý nghĩa khôi hài cũng được) và gửi
về cho Lêta.

Lêta

KẾT QUẢ CUỘC THI

NGÀY NAY SỐ MÙA XUÂN

CUNG như năm ngoái, cuộc thi Số Mùa Xuân năm nay được các bạn nhiệt liệt hoan nghênh. Bài dự thi gửi đến từ các nơi rất xinh cho chúng tôi biết rằng cái chủ ý thành thực của chúng tôi đã được các bạn mọi nơi tán thưởng. Cuộc thi của Ngày Nay, ngoài cái mục đích hiến vui cho các bạn lại còn một ý muốn mời bạn đọc khắp nước dự vào một cuộc hội họp tinh thần. Trong lúc tìm giải đáp bài thi, bạn yêu quý của tờ báo này, từ bắc chí nam, cùng nhau hình như có một sự đồng tâm vui vẻ.

Việc chấm những bài thi là một công việc rất bận, nhưng chúng tôi coi công việc bận ấy như một phần thường đáng qui, và xin thành thực cảm ơn hết thảy các bạn dự thi. Ngoài những giải thưởng đã rao, chúng tôi xin tặng thêm mười giải nữa, mỗi giải một cuốn sách hiện có và tùy ý các bạn trúng giải chọn và từ sách của nhà xuất bản Ngày Nay.

Bầu đẽ thi năm nay chúng tôi nhận là khó hơn năm vừa qua, công phu của bạn dự thi mất nhiều hơn,

và vì thế cuộc vui có thêm phần thú vị.

Bảng chữ M. năm nay tuy ít tiếng hơn bảng chữ H. ở cuộc thi trước (bảng chữ M có tất cả 103 tiếng chính) nhưng phần nhiều có những tiếng phải tìm lâu mới ra. Trí sáng suốt của các bạn thực đáng khen trong lúc tìm tôi tò mò này. Có những hình vẽ chúng tôi cố ý làm cho « bí hiểm » vậy mà các bạn cũng đoán được, thí dụ hình ông Lý Toét nát rụng, người cởi trần quét dưới gầm phản, cái cánh chuồn ở trước ống máng, người đàn bà cầm quạt trước đứa bé đeo vòng khánh, cái tay cầm cây bài úp... v. v. Theo thứ tự đã kê đây, những hình ấy gọi thành những tiếng : ma men, moi móc, mông (lấy ý trong câu Kiều : « Nghĩ minh phận mông cánh chuồn »), mẹ min (tay cầm quạt để quạt cái bùa mê cầm ở tay kia); và « một l » tiếng gọi trong ván tam cúc. Trong bao nhiêu tiếng khó mà các bạn tìm được hết, chỉ có một tiếng hiểm mà không một bạn nào tìm ra. Ấy là tiếng MIỀNG, tức là tên gọi thứ ngựa khoang ta thấy ở gần chữ mǎa trong bảng vẽ.

Ngoài những tiếng chính các bạn lại tìm được nhiều tiếng khác rất

có lý vì đúng với những ý thấy trong các hình vẽ. Nhưng có bạn lại thấy nhiều quá và một đôi người lại kê ra những tiếng tây như : madame marie, marsoain... Cái nắm tay lực sĩ của cái mìn trần (ở phía trên bức tranh) có bạn lại gọi là... lối chào của mặt trận dân chủ ! Trong lúc chấm, có nhiên chúng tôi tặng ít điểm cho những bản ít tiếng, song những bản thừa tiếng vô ích cũng bị trừ điểm. Bạn nào viết những tiếng mura, mān, sau tiếng mèo túc là người đã viết hai tiếng vô ích làm thiệt mất một nửa điểm cho bài thi. Những bạn thêm những tiếng : phi mā, mong mōi, miring taodi, minh minh, lôi lói. v. v. cũng bị trừ một phần tư điểm (1/4 de point) ở mỗi tiếng thừa.

Bài thi thứ hai là bài thi dễ đối với những người biết chơi sập chữ Ô. Nhiều bạn làm được đầy chữ đúng cả ba ô : ô chữ K, ô chữ M và ô 1939. Trong phần chú giải, có một điều chúng tôi lấy làm lạ là hai tiếng hoai thân không bạn nào đánh dấu đúng. Các bạn đều viết là hai tiếng hoai thân. Tiếng lân thu cũng có người viết sai, hoặc thành mān thu, hoặc thành lân thu.

Bài thi thứ ba cũng nhiều bạn nói trật. Bốn bức tranh vẽ phần nhiều bạn chỉ đoán đúng có bức số một và bức số bốn : hai cảnh Nửa Chừng Xuân và Đoạn Tuyệt, hai tác phẩm mà các bạn đề đầu giường. Bức tranh số hai, có bạn đoán là trong Tiêu son tráng sī (thẳng bé con trên phản, ban thấy là Quang Ngọc và người đàn bà ở dưới là Nụ Nương). Thực ra đó là cảnh trong truyện Gió lạnh đầu mùa của Thạch Lam. Bức tranh số ba cũng bị oan ương như thế. Người thi bảo đó là một cảnh trong Bỉ Võ, người thi bảo là trong truyện Đại Chờ, hoặc nứa trong Hanoi lầm than. Một số người dự thi, ở đầu đề này, chịu đề trang không đoán được hai bức tranh giữa.

Bài thi thứ tư thi hẳn hết các bạn làm được. Đó là điều khiến chúng tôi lấy làm lạ. Chúng tôi ra một lối để chữ mới và tưởng rằng ít bạn giải đáp được. Sự thực trái hẳn lại, bài mà chúng tôi tưởng khó nhất lại là bài dễ nhất : ở đời ai học đến chữ ngò.

Dưới đây là những bài giải đáp 4 đầu bài thi.

GIẢI ĐÁP CUỘC THI BẢNG CHỮ M

(Bài thứ nhất)

(ngựa khoang) 56-Mò, 57-Mỏ qua (khán), 58-Mẫu (chữ) 59-Muỗm (quả) 60-Mỹ (châu), 61-Mành, 62-Mảnh-khảnh, 63-Móc, 64-Mē, 65-Máng, 66-Móc tiền, 67-Mẹt, 68-Me, 69-Mách, 70-Múa mén, 71-Mi (nốt đàn), 72-Mối, 73-Mè, 74-Móm, 75-Miêng, 76-Miêng, 77-Mặc, 78-Mây, 79-Ma, 80-Mả, 81-Môcbí, 82-Mạch, 83-Mai (cây thuộc loài tre), 84-Máu (máu trúc), 85-Mäng,

(thai), 120-Mai, 121-Mận, 122-Mau lén, 123-Mẹ mìn, 124-Mài (củ) 125-Mường, 126-Mông, 127-Máng, 128-Mở, 129-Mãi, 130-Miển, 131-Mọi, 132-Mộc, 133-Mang, 134-Méo mó, 135-Mớ (hành), 136-Mót (người đàn bà chạy trước con chó) 137-Mực (chó) 138-Mực kỉnh, 139-Mạch, 140-Mết, 141-Mèn, 142-Mè già, 143-Mun, 144-Mượt, 145-Mấp mó 146-Mầm, 147-Mắt, mòng, 148-Mèo (người), 149-Mực, 150-Mäng cụt, 151-Mũ miện, 152-Mao tiết, 153-Mờ bòng bong, 154-Mọc, 155-Minh mày, 156-Mǎn, 157-Mạnh mē, 158-May (cỏ) 159-Một lò, 160-Mác, 161-Me tây.

(Xem tiếp trang sau)

ENSEIGNEMENT PAR CORRESPONDANCE

(Français, Mathématiques, Sciences)

GIẤY HỌC THEO LỐI HÀM THỰ

Bắt đầu học lúc nào cũng được và có thể xin học làm dài hạn hay ngắn hạn để kịp kỳ thi.

Lớp thi D.E.P.S.F.I. 3p.00

Lớp thi C.E.P.F.I. 1p.60

Lớp 1ère và 2ème années 2p.00

Lớp chuyên Pháp văn cho

những người lớn tuổi 2p.70

Viết thư về Trường TRUTON, phố Nh

Thượng chùa mặt Hanoi.

Nhờ định theo tem trả lời.

Vient de paraître

Solutions raisonnées

de Problèmes de PHYSIQUE et de CHIMIE proposés au Diplôme d'études primaires supérieures aux BE et BEPS

par VŨ LAI CHƯƠNG, Professeur au Lycée du Protectorat
Préface de M. Bernard, Directeur de l'Instr. Publique en Indochine

prix 0p 80 (frais d'envoi : simple 0p 06, recommandé 0p.16)

Editions LIBRAIRIE CENTRALE

110, Rue du Pont en Bois - Hanoi

Lettres et mardats adressés à M. TÔ-VĂN-ĐỨC, éditeur

Nên đọc : NẮNG HÈ, một hương thơm trầm ngát trong vườn thơ của thi-sĩ Thái-A

giá 0p 25 (cước phí thường 0p.06)

ÁO THUẬT

Đây là một trang áo - thuật mẫu nhiệm phi thường như là : chất dâu, bay, tảng binh, cưa đất người làm 2, thổi miên nặng trên 1000 ki-lô, v.v... giá chỉ có 0p59 (xã thêm 0p15 cước phí).

Thờ, mandat hay tem gửi cho : Professeur Nguyen - Thành - Long, Viện Bông Áo - Thuật - Việt, Bte postale 28-46 Rue des Marins, Cholon (Cochinchine),

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	N	G	U	Y	E	N	D	A
2	H	Y	C	H	I	I	U	
3	I	T	H	E	C	A	C	
4	E	H	U	C	H	I	A	
5	T	E	C	A	I	A	C	
6	T	K	T	E	N	H		
7	H	K	H	O	M	A		
8	A	H	O	A	I	N	E	
9	N	O	A	N	N	U	N	
10	H	O	A	N	H	H	A	N

NGANG — 1, Nguyên dán - 2, H, y
chỉ, iu - 3, I, thè, các - 4, E, hu
chia - 5, T, è, cải ác - 6, T,
k, tênh - 7, H, kho, mâm -
8, A, hoài, nê - 9, N, oán
nữ, n - 10, Hoành hành.

DỌC — 1, Nhiệt thành -
2, G, o - 3, Ủy thê, khóa -
4, Y chu, khoan - 5, È hè,
c, oanh - 6, Ni, cát, inh -
7, Đ, chiêm, ua - 8, Ái ái
ân ân, n - 9, Nữ cách mệnh.

XEM TRANH ĐOÁN TRUYỀN

(Bài thứ ba)

Tranh 1. — «Nửa Cửng Xuân» của Khái Hưng. Cảnh bà Áo lên kiếm Mai ở nhà Huy đê đòi cháu.

Tranh 2. — «Gió đầu mùa» của Thạch Lam (truyện Gió lạnh đầu mùa).

Tranh 3. — «Vàng và máu» của Thế Lữ. — Cảnh ông lý hồi chuyên thẳng cu Tân trong truyện «Con chún chấu tre».

Tranh 4. — «Đoạn Tuyệt» của Nhất Linh — Cảnh Loan và Thảo ở ngoài mộ của con Loan mới chết.

Danh sách và thứ tự những bạn trúng giải Cuộc Thi Số Mùa Xuân sẽ đăng trong Ngày Nay số sau

TRUYỀN tranh thám ĐỎN HẸN đáng lẽ kỳ này đăng hết, nhưng tòa soạn, phòng theo ý kiến hay của một tờ báo bên Mỹ, hoãn lại để làm đầu đề một cuộc thi.

Tinh cách thiết yếu của loại chuyện này là những trường hợp dị thường và đột ngột. Đoạn kết truyện Đỏn Hẹn cũng sẽ đột ngột hơn hết: một đoạn mà trong đó «màn bí mật sẽ mở» để cho người ta thấy các manh mối bất ngờ.

Những manh mối bất ngờ đó ở

Một cuộc thi mới

mỗi trí tưởng tượng một khác, sự bí mật sẽ có nhiều hình thù khác nhau.

Dựa theo cái nguyên tắc này, chúng tôi mời các bạn sinh những điều kỳ dị dự vào cuộc thi «kết thúc» truyện Đỏn Hẹn.

Các bạn nhớ lại toàn chuyện, tìm

liên lạc cho những đoạn bì ngoài có vẻ rời rạc, để viết đoạn kết truyện làm như những đoạn trước là chính tay các bạn viết ra.

Đoạn kết nào hay nhất, đầy đủ nhất (đều không giống đoạn của tác giả chưa công bố) sẽ được giải thưởng nhất.

Có ba giải:

Giải nhất một chục bạc.

Giải nhì một năm báo Ngày Nay và các sách đáng giá bằng đồng.

Giải ba một năm báo Ngày Nay

Chú ý — 1) Bài thi, gửi cho ông chủ,

bút Ngày Nay, không được dài quá 15

trang giấy học trò, viết một mặt. 2)

Ngoài phong bì đề: Cuộc thi trinh

thám. 3) Hạn gửi bài đến 15 Avril sẽ

hết và kết quả sẽ tuyên bố trong số

báo ra ngày 23 Avril.

Các nhà buôn muốn tìm nhà chế tạo lâu năm, xuất sản nhiều các thứ TRICOTS và

Chemisettes

Xin nhớ: MANUFACTURE

CU GIOANH

68, 70, Rue des Eventails, Hanoi
Tél. 525 — Maison fondée en 1910

Lúc nào cũng sẵn hàng.
Gửi đi xa rất nhanh chóng.

Si vous voulez

Descendez à

l'Hôtel de la Paix à Hanoi

Vous apprécierez sa bonne cuisine,
ses chambres dans Pavillons
entourés de jardins, ses prix modérés.

Bien manger
Bien dormir
Etre tranquilles

Le meilleur accueil est réservé
à la Bourgeoisie Annamite

Charles Guillot - Propriétaire - Tél. n° 48

Ô CHÙ

(Bài thứ hai)

Ô 1939

NGANG — 1, Xem, Thuỷ, khóc, K. H. - 2, Úp, hôn, ăn, hối, bô, hoa, hí, ô - 3, A, T, anh, to, ôn ái, đoạn, ôt, N, - 4, Nhả, nhàn ngâm há, ái hí, G - 5, Non, hồng lô, ghi tac, tò nga, P - 6, Hạt, tàn hoa, tò lịch, hạ hồi, H - 7, Anh, anh, ti, hao, hu, tàn, cò, Ú - 8 Thu, ngao, bắn in, lô nhô, óc.

DỌC — 1, Xuân nhật - 2, ép, hoạnh 3, M, tàn thu - 4, - 5, thanh tân, - 6, Hòn hoàng, - 7, U nhàn nhã, - 8, A, NGH, O - 9, Ất, lót - 10 No, oai, - 11 ý, b, - 12, Thông thả, - 13, Hồng hoan, - 14 Úc đại lợi, - 15, C, âm ti, N - 16 Bì bạch, - 17 Ô, á chu - 18, Đ, L, - 19 Khóa tố, - 20 Hoại thân, 21, Oanh oanh - 22, C, anh, ô, - 23, Ho, góc, - 24, Ít, ái ô, - 25, K, Ó - 26, Hồng phúc.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
1	X	E	M	T	H	U	A	Y	T	H	U	C	K	H	O	C	H	I	O						
2	U	P	H	O	N	A	N	H	O	C	B	O	H	O	A	H	I	O							
3	A	T	A	N	H	T	O	O	N	B	A	T	D	O	A	N	O	T	N						
4	N	H	A	N	H	A	N	N	G	A	M	B	A	A	I	H	A		G						
5	N	O	N	H	O	N	G	L	O	G	H	I	T	A	C	T	O	N	G						
6	H	A	T	T	A	N	H	O	A	T	O	L	I	C	H	H	A	H	O	I					
7	A	N	H	A	N	H	T	I	H	A	O	H	U	T	A	N	C	O	U						
8	T	H	U	N	G	A	O	B	A	N	I	N	N	L	O	N	H	O	C						

1	2	3	4	5	6	7	8	9
H	A	N	H	P	H	U	O	C
U	A	O	H	O	A	U		
Y	N	U	N	U	T	D		
E	C	C	C	N	G			
N	A	T	U	H				
T	P	H	A	C				
H	B	E	N	B				
I	A	N	N	A				
E	C	H	A	C				
N	G	H	I	N	H	T	A	N

NGANG — 1, Hạnh phước - 2, Ư, áo hòa, ư - 3, Y, nút, Ư-4, E, c, e, n - 5, N, ất, uh (hú) g - 6, T, phá cõ, q - 7, H, bèn h, ư - 8, 1, ăn nǎm, y - 9, E, cá, e - 10, Nghinh tân.

DỌC — 1, Huyền thiên - 2, A, g - 3, N, ẩ, cấp bách - 4, Hon, thê nhi - 5, Phúc, áo nǎn - 6, Hót, ức bách - 7, Ủa, chơi mát - 8, Ư, a - 9, Cường quyền.

ĐỐ CHỮ

(Bài thứ tư)

H
Đ
U
A
H
U
Ơ
N
G
A
N
H
G

TOAN
LOAN
VOAN
DOAN

CON TRAU

(Tiếp theo trang 11)

Không để ý đến nét mặt thảm
đam của chồng, vợ tiếp luôn :

— Thầy nó còn nhớ vụ thuế năm
ngày không? Bác Chứng ấy mà,
bác ta thiếu có năm hào mà bị
tùn đến khiêng cả nồi, niêu, chum,
vật ra đường. Gặp lúc bác ta say
cực că khịa với cả tuần, bị họ
lôi ra đánh. Vợ bác chạy ngược chạy
suối mới vay đủ số đem ra nộp các
cụ. Bác lại còn phải đèo thêm trâu
cau ra xin lỗi, chồng mới được tha
về, khỏi bị trói vào cột đình. Minh
mà không nộp được dù rồi cũng đến
như bác Chứng.

— Vậy ba nó bảo làm thế nào bây
giờ?

Vợ nhìn chồng, thấy hai giọt lệ
đang trên gò má. Bác nhận thấy
chồng bác sút đi nhiều; mắt sâu
hoán, má hóp lại, sắc mặt mất cả
vết hồng hào khi trước. Lòng trắc
ân bỗng nảy nở trong tâm hồn bác
và đem đến cho bác cái can đảm
của một người đàn bà thương chồng.
Bác thở mạnh đè sua đuỗi ý nghĩ
hắc ám. Cắp mắt bác sáng lên. Bác
tâm tình cười, một nụ cười gần như
tươi tinh :

— Thế mà cũng chẳng lo, Giời có
đè chét đổi đâu. Bây giờ thi cánh
minh hấy khất lại bả chánh cái
ng trước, xin nộp bà mười hai
phương về vụ này thôi. Còn những
vụ lật vật, người một thùng, kẽ vải
đồng thi ta hấy khất lại họ ít bùa
nữa. Được cái họ cũng biết mình
thực thà, sòng phẳng. Họ tuy khá
nhưng cũng có lúc bẩn nên biết
thương kẽ nghèo. Còn cụ cán Bích
với bà cụ cán Bột thi chẳng lo, lúc
nào có trà cũng được.

Bác vừa nói vừa úp yếm nhìn
chồng. Bác sung sướng thấy chồng
bớt lo.

— Ủ, mình nghĩ cũng phải nhưng
mà rầy lầm, mình ạ. Có cái nghè
hàng sáo thi đã khó khăn như thế
đấy. Không nhẽ cứ ăn rồi lại ngồi
cho qua ngày đoạn tháng.

Vợ cười :

— Thiếu gì nghè, chỉ sợ làm không
xuôi thôi... Minh đan rồ đan rá khéo
làm đấy nhé. Vậy ngoài việc đồng
áng, mình hấy kham lấy nghè ấy.
Còn tôi chẳng có vốn dặm cho mình
thi di dệt thuê. Cứ tay tôi dệt đều

— Trông anh
sang trọng như thế
mà còn đi ăn cắp
đi?

— Bầm ngai,
ngái linh * Nhân
dục vồ nhai * dã
cô của nói.

— Nếu vắng tôi
cho anh ba tháng
tù, anh đã thay đổi
chưa?

— ???

Việc tuần lè

(Tiếp theo trang 4)

Bồi tên mấy thứ bằng cấp ở
Đông-duong :

1) Bằng Certificat d'études élémentaires franco-indigènes này đòi ra là « Certificat d'études primaires élémentaires indochinoises ».

2) Bằng Certificat d'études primaires franco-indigènes đòi ra : « Certificat d'études primaires complémentaires indochinoises ».

3) Bằng thành chung gọi là « Diplôme d'études primaires supérieures indochinoises ».

Phụ cấp sư phạm — Các giáo viên đã đệ đơn xin chính phủ cho hai hàng giáo học và giáo học thi sai được hưởng phụ cấp sư phạm.

BÁO, SÁCH MỚI

● *Đàn Bà*, tuần báo xuất bản
ngày thứ sáu, mỗi số 0\$08, một năm
4p.00 — Tòa báo : 76 Wiélé Hanoi.

● *Chính trị* tuần báo, 19 phố hàng
giấy Hanoi, mỗi số giá 0\$05, — một
năm 2p.50.

● *Nhứt thiên thần phương*, trọn bộ
22 cuốn đóng chung, dày 370 trang,
của Nguyễn văn Xứng in tại Imprimerie de l'Ouest, Cantho giá 2p.00.

● *Huế, đẹp và thơ*, của Nam Trần
Nguyễn học Sỹ, giá 0p.55.

● *Nhan Ngàn*, của Tùng Thành
Nguyễn Nhún, giá 0p.40.

● *Nông công thương*, tuần báo 36
trang khổ lớn, — Mỗi số : 0p15. Một
năm : 6p20. Gửi tiền về tòa báo sẽ
được thưởng 3 cuốn sách luật đáng giá
2p50 của ông cử nhân luật Phan Văn
Thiết soạn.— Tòa báo ở số 254 Lagrandière Saigon

Trần-Tiêu

SES LÈVRES !...

Un seul regard a suffi. Le voici enchainé pour la vie. Aucun homme ne résiste à l'appel de jolies lèvres fraîches naturellement, à peine avivées d'un soupçon de rouge limpide et lumineux. Abandonnez dès aujourd'hui votre rouge ancienne formule. Adoptez immédiatement le rouge GUITARE — tenace et sans traces — qui fera de vos lèvres le point de mire de tous les regards masculins et vous vaudra l'envie mal dissimulée de toutes vos compagnes. Le rouge GUITARE existe en 16 teintes modernes, lumineuses et transparentes, qui tiennent toute la journée et ne laissent de traces nulle part, quoique vous fassiez. Ne demandez plus un rouge à lèvres : Spécifiez GUITARE — tenace et sans traces — qui est en vente partout en étui luxe : 2\$50 & 1\$20. Tube d'essai pour un mois : 0\$30.

Agent exclusif pour l'Indochine :
COMPTOIR COMMERCIAL (Sav. V.A. 30) 59, rue du Chanvre — Hanoi

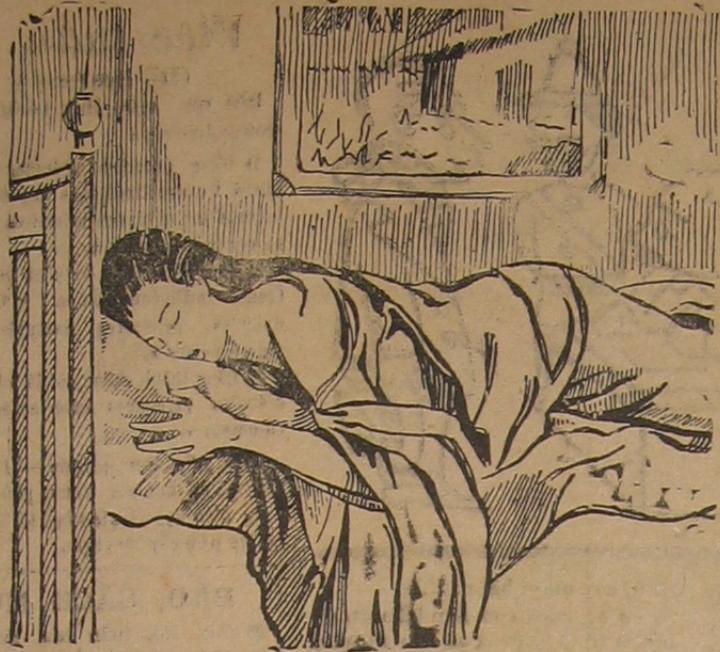
Thuốc quan
và xi-gà

MELIA

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN

L. Rondon & Cie Ltd Bđ Đồng Khán HANOI

Hút êm đọng
và thơm ngon

Giấc ngủ đem sức lực về cho ta, ta ngủ được, tức nhiên sẽ ăn được
Ăn ngủ được, con người mạnh khỏe và lâu già.

Muốn ăn ngủ được, cho mạnh khỏe và lâu già, người đời thường
bảo nhau hãy uống thuốc CỦU - LONG.

Thuốc CỦU LONG HOÀN có bán tại: VẠN-HÓA,
8 Hàng Ngang Hanoi. Các tiệm đều có Đại-lý

Thuốc bò hạch

Vạn - Bảo

của giáo - sư TRẦN-PHÚC-SINH, trường Y-học Nam-kinh

Chuyên trị: Các nội hạch làm việc không điều, nên thần-kinh
hệ mao diệu-hoa, con người không thể tự-chủ những ý muốn, rồi
sanh ra đồi tánh

Trị các chứng suy-nhược về tinh-dục của đàn ông và đàn bà.
Suy-nhược về sự phát-đạt, sự bắn tinh. Trị sự lanh-dạm về
phòng-đục của đàn bà. Đem lại cái « cực-diêm khoái-lạc » cho
những người trong tuổi, bởi những nội-hạch của họ bị thiếu chất
« DƯƠNG - HUYẾT - TINH ».

Trị các chứng đau mỏi xác thịt, đau lưng ứ tai, bài oải gân
cốt, vì phòng sự vô chừng, hoặc vì thuốc nhỏ chơi bởi vô độ.
Thuốc VẠN - BẢO là sự tồng hợp các tinh-chất quý của động-
vật, đem bồi bổ những nội-hạch cho nhân loại. Tăng chất
« Dương-huỷết-tinh » cho óc, cho thận, trung dái của đàn ông
và buồng trứng của đàn bà.

Thuốc VẠN-BẢO làm cho đàn ông lớn tuổi lấy lại cái sức mạnh
như hồi niên thiếu, làm cho đàn bà lớn tuổi có lại cái sắc đẹp, da
hết nhẵn, thịt săn, vú nở v... v...

Thuốc VẠN-BẢO có đủ tánh chất khêu động, làm sống dậy
những lẽ-bảo tàng khô héo của những người già héo, rồi làm
cho tươi trẻ lên. Nhơn đó con người đang phiền muộn, chán
ngán, cảm thấy sống lại cảnh đời vui vẻ, án-áí mặn nồng, siêng
lâm việc, thích phần đầu.

Khi mua nên nói rõ thứ đàn ông hay đàn bà.

1 hộp dùng 10 ngày 4p.00 1 hiệp là 4 hộp 15p.00
(Gói lanh hóa giao ngắn)

Tổng phát hành phía Bắc: **VAN HOA**
8 Hàng Ngang HANOI

Tổng phát hành miền Nam: **VŨ - ĐÌNH - DÂN**
323 Marins Cholon, và các phân cuộc

Hai nơi trên đây có trữ 3 thứ thuốc có danh của Phúc-Hưng 1-
Quán là thuốc Ho, Điều-kinh và Cố-tinh, mỗi hộp 1p.00

MỘT PHƯƠNG LẬP BỒN

có bảo đảm, chắc chắn, vững
vàng mà lại mỗi tháng có hy
 vọng trúng một số vốn lớn

day là Vé mới cách thức P mà

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

Hội tư bản chi tiêu theo chỉ dụ ngày 12 April 1936
Vốn đã đóng th: 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp

Hội quản lý: Đại-lộ Edouard-VII ở THƯỢNG-HÀ

Hàng chính ở Đông-Pháp: số 6, đường Chaignac - SAIGON

Số thương mại Saigon 20

giúp cho qui ngài đăng ký ra số vốn:

mỗi tháng đóng	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
500	-	-	1 25	5.000	-	-	-	-	-	-	-	12 50
1.000	-	-	2 50	6.000	-	-	-	-	-	-	-	15 00
1.500	-	-	3 75	8.000	-	-	-	-	-	-	-	20 00
2.000	-	-	5 00	10.000	-	-	-	-	-	-	-	25 00

Vé này được tính vào mục đích (từ 500k tới 10.000k)
bởi cuộc số sô hàng tháng, hay là khi mua loto (25 năm) với
vẽ không được may trúng ra trong 300 cuộc số sô hàng tháng.

HỘI BẢO ĐÀM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé tiết-kiệm cách thức P được dự cuộc số sô hàng tháng từ
tháng đầu-mùa mưa. Như vậy nên người mua vé, chẳng những
chiết chấn sẽ được lập nên một số vốn, mà lại có hy vọng được lập
tức một số kỉ lục (400 lần số tiền tháng đã góp vào vé trắng) n
trong một tháng đầu.

PHẦN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-Kiệm

bởi chủ đề đăng, khỏi tốn hao rắc rồi chi hết.
Có giá chuộc lại khi đóng góp được hai năm.
Được vay 90% số giá chuộc vé.
Được bắt đóng lại, trả số góp trả và tiền lời hay là giá trị ban
Được chia hưởng lời của Hội bởi cuộc số sô này
hay là tăng thêm số bảo kiết.
Được đóng góp trả một tháng.

SỐ VỐN hoàn lại bởi cuộc xổ số
tới ngày 31 DÉCEMBRE 1937, gần 455.000\$
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm vé ở
Đông-Pháp tới ngày 31 DÉCEMBRE 1937, gần 72.000\$

SỰ BẢO ĐÀM CHO VÉ TIẾT-Kiệm

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

mỗi tháng và bắt đầu từ 12/12/1937
Pháp tới ngày 31 DÉCEMBRE 1937

2.000.000\$ 2.403.548\$30

Để mua vé và bắt đầu từ 12/12/1937
Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

CƠ QUAN (SAIGON, số 6, đường Chaignac
HANOI, số 8, phố Tràng-thi
và Đại-lộ Edouard-VII ở Đông-Pháp

Rentrée des classes

Vous trouverez à l'I.D.E.O. tous les articles scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le goût du travail.
Articles « RÉCLAME » vous permettant de faire des économies :
Cahier de Brouillon « RECLAME » 100 pages . . . 0\$12
Boîte de 100 copies doubles, beau papier . . . 1.80
Ramatte de 100 — quadrillé multiple . . . 1.00
Plumier laqué, couvercle chromos . . . 1.05
Compas sur panoplies : 10 et 4 pièces . . . 0\$65 — 0.48
Compas plats nickelé reversible double usage . . . 1.18
— — en pochette . . . 2\$85 — 2.20 & 1.55
Nécessaire scolaire 4 pièces pochette cuir . . . 0.52

Catalogue des articles scolaires sur demande

L' I. D. E. O.

LIBRAIRIE - PAPETERIE — HANOI - HAIPHONG

Sữa

NESTLÉ

Hiệu Con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

Hội xin không mất tiền quyền
sách dạy cách nuôi trẻ của
bác sĩ Vidal soạn ở hàng
NESTLÉ, phố Paul Bert, số 55

HAIPHONG

Nước tiêng đòn !!!

Nhà thuốc « CON CHIM » có 6 thứ thuốc mà truyền
thần-dược nước tiêng đòn hay, ai dùng qua chỉ một
liều thấy rõ chịu hoặc khỏi ngay.

1:	PHÒNG-TÍCH CON-CHIM: 0.45
2:	NGÀ-MƯỚC CON-CHIM: 0.25
3:	MÀN-LÝ CON-CHIM: 0.15
4:	NHỊT-LÝ CON-CHIM: 0.15
5:	THUỐC GHE CON-CHIM: 0.15
6:	CHÍNH-KHÌ CON-CHIM: 0.04

KHẨP CÁC TỈM TRUNG, NAM, BẮC-KỲ VÀ CAO-MÊN, LÀO CỔ-DAI-LÝ
VŨ-ĐÌNH-TÂN 178th — Lachtry — Haiphong

Sâm Nhung Bách Bồ Hồng - Khê

Lấy tinh chất ở cơ quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly, Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bồ quý giá, nên dùng nó dần ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy tráng dương cổ khe, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhoc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lãnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điểu ; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sinh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bach dài hạn) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thi tốt sữa, có chửa thi khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỏi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thở dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bồ tát, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bồ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bồ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn ; các ông dùng thử bao sáp vàng, các bà dùng thử bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chiêu với chén nước chè. Mỗi hộp giá 1p.00

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tình đại bồ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngũ-phiên, Hải-cầu-thận, Yến-quảng, Sâm Nhung với các vị thuốc vừa bồ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Lành cho người vô tình lãnh đậm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhoc mệt. Thuốc này chuyên trị bồ thận, kiên tình, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng - Khê »

Không chộn lẩn chất thuốc phiện (nhà Đoan đã phân chất), nên ai cai cũng có thể bỏ hẳn được mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ tống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiên nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiên nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai nhời, xin trả lại tiền gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng - Khê

Giai thép mà buộc ngang trời ! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lảng lơi ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì kể nỗi đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai ; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niêm uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi rút nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy, mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-khê số 14 cũng khỏi rút nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng :

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ 88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho doa, bốc thuốc chán, và có hơn 100 món thuốc hoản, tán, cao, gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp, đóng chai theo phương pháp Âu-Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-mén, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn, trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-khê dọc Hồi-chợ Haiphong năm 1937 được « Ban Toàn-quyền » và quan Thống-sư ban khen, các báo Tây, nam tò lòi khuyến khích, được thường « Bộ tinh vàng » và được « Bằng cấp tài năng » tại Hồi-chợ Hué. Kỷ đầu xảo công nghệ, mỹ thuật tại Hồi-chợ Hanoi 1938 được quan Thống-sư ban khen và được thường « Bộ tinh Vàng ». Có biểu 2 cuốn sách thuốc : « Gia-dinh Y-dược » và « Hoa-Nguyệt Cầm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-ly, mua thuốc Hồng-khê xin nêu ký dấu hiệu Phật 12 tay.

ĐÓ AI TRÁNH KHỎI CÁI TAY ÔNG THỢ TRỜI

Người ta mỗi người một số mạng, giàu nghèo, cơ cực, làm quan, làm thợ, cũng là do ở số phận.

Mỗi người một nhân duyên, yêu nhau chẳng lấy được nhau, hoặc lấy nhau rồi lại xa nhau, cũng là ánh hưởng của hai chữ duyên phận.

Ta cũng cần hiểu số mạng, nhân duyên ta ra sao, năm Kỷ-Mão có chi thay đổi chẳng?

Muôn biệt hệt

những điều bí hiểm trong
đời mình thì hãy biên thư
hỏi

Mtre KHANHSƠN

36 JAMBERT - HANOI

Cách xem bói này

gửi chữ ký, hoặc viết tên họ
và tuổi và trả 9 hào bằng
mandat, hoặc bằng cò 15 tem
6 xu. Nếu gửi cò thì nên gửi
recommandée.

Mtre Khanhsón trong 6 năm nay hơn bù kém tinh ra mỗi ngày coi cho 20 người,
bữa 18-2-39 cho đêm lại được 30.800 bức thư,, 3211 chữ ký của khách tới tận nhà coi.
Trong từng ấy phong thư loại ra có 112 chiếc ché, 1344 chiếc khen thực hay, còn bao
nhiều thì lá thư thường. Mtre Khanhsón có mời Huissier đến chứng kiến, sẽ có bản thông
cáo của Huissier cho công bố sau.

Vị cứu tinh của các bệnh nhơn
HOA LIỄU và **PHONG TÌNH**

là

SƯU ĐỘC BÁ ỦNG HOÀN sò I

Chuyên trị tận gốc tuyệt nọc các chứng bệnh
phong tình như : Lậu, Tim la, Dương mai
Hạch xoài, Cốt khí, Sang độc v.v... chẳng luận
là lâu, mau, đâu cho độc nhập cốt đi nứa
thuộc SƯU ĐỘC BÁ ỦNG HOÀN cũng tòng lối
gốc độc ra đứt tuyệt, khỏi cần trừ càng
không hại sanh dục, không hành bệnh nhơn.

Mỗi hộp uống 4 lần, giá

1\$50

Nhà thuốc **ONG-TIEN**
11, Rue de la Soie, Hanoi